

ВОЛИНСЬКІ БІЙЦІ: «З НАШОЮ БРИГАДОЮ ГЕНЕРАЛИ ПОХОВАЛИ СВОЇ ЗЛОЧИНИ»

стор. 7

Х МОЖЛИВОСТІ

ТІЛЬКИ ВПЕРЕД – ДО РОЗВИТКУ І НОВИХ ВЕРШИН:

НА ВОЛИНІ ПРЕЗЕНТУВАЛИ НОВІ СПОРТИВНІ ОБ'ЄКТИ

У неділю, 18 жовтня, команда Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк» разом із однодумцями – представниками «Українського об'єднання патріотів – УКРОП» та Федерацією легкої атлетики у Волинській області – влаштували справжнє спортивне свято для жителів Ківерців і Любешова.

стор. 5

Х ІСТОРІЯ

БАРВИСТИЙ ЛУЦЬК НА АКВАРЕЛЯХ ГАБСБУРЗЬКОГО МАЛЯРА

У 1916 році світ побачила серія чудових акварелей, які стали хорошим доповненням низки образотворчих робіт про Луцьк. Їх зробив віденський художник Леман, якого привабили старовина і сучасність Луцька Першої світової війни.

стор. 10

Х НЕ ТАКІ, ЯК УСІ

«ОФОРМЛЯНДІЯ» МАРКІЯНА КАМИША: ІСТОРІЯ ОДНОГО ІЗ МІЛЬЙОНІВ ВІДЧУЖЕНЬ

«Оформляндія, або Прогулянка в Зону» – книга маловідомого українського письменника Маркіяна Камиша про мандри Чорнобилем, які розпочалися у 2009 році і тривають дотепер. Автор книжки провів там близько 200 ночей. Під зірками мертвої зони йому довелося святкувати навіть свої дні народження.

стор. 11

ГАМАНЕЦЬ

СЕРЕДНЯ ЗАРПЛАТА В УКРАЇНІ – ОДНА ІЗ НАЙНИЖЧИХ У ЄВРОПІ

Пенсійний фонд України затвердив показник середньої заробітної плати на одну застраховану особу.

Вона становитиме 3 502 гривні 62 копійки. Саме цей показник тепер застосовується у визначенні коефіцієнту заробітної плати за серпень 2015 року при призначенні пенсій, відповідно до закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», повідомляє «Укрінформ».

Показники середньої зарплати з початку поточного року не змінилися. Так, за даними Мінфіну України, в січні середня зарплата у країні також становила приблизно 3 500 гривень (близько 160 доларів), що є одним із найнижчих показників у Європі.

Нагадаємо, згідно з даними Держстату, середня зарплата в Україні у серпні знизилася на 185 гривень і становить 4 205 гривень.

АТИ-БАТИ

В АРМІЮ – З 20 РОКІВ

Українців призиватимуть на термінову службу з 20 років. Таку заяву зробив Президент України Петро Порошенко під час свого виступу на острові Хортиці 14 жовтня, повідомляє «Укрінформ».

«Тепер українців на строкову службу призиватимуть з 20 років. І жоден з них не служитиме в зоні АТО. Жодна країна світу під час війни не може обійтися лише контрактною армією. Ті політики, які спекулюють на місцевих виборах цією темою, хай краще опікуються каналізацією і дорогами. А армією займатиметься Головнокомандувач, Верховна Рада і Генеральний штаб», – зазначив Президент.

Також Порошенко заявив, що об'їзники, дані воїнам АТО, виконано цілком: всі учасники антитерористичної операції отримали матеріальну компенсацію за кожен день і за кожен підбитий танк.

ДОБРА СПРАВА

ЛУЧАН ВЧИТИМУТЬ БУТИ ВОЛОНТЕРАМИ

Громадська організація «Фундація розвитку громад» оголошує набір на безплатне навчання волонтерства.

У рамках проекту «Центр волонтерської співпраці та розвитку» заплановано проведення безплатних навчальних тренінгів, які спрямовані на поширення практичних знань та навичок потенційних волонтерів та волонтерів-практиків, повідомляють в організації.

Учасники будуть ознайомлені із основами лідерства та управління у волонтерській діяльності, аспектами законодавчої бази, видами та можливостями залучення коштів на реалізацію ініціатив, а також дізнаються, як правильно створити та реалізувати власний проект. Крім того, у них буде можливість спільно обговорити та розпочати роботу над власними ініціативами, а також стати учасником І Форуму волонтерів Волинської області.

«Чимало людей готові допомогти, мають багато цікавих та нестандартних ідей, які зможуть повернути цей світ та зробити його кращим. Однак чимало таких людей просто не знають, як втілити задумане у життя, їм бракує знань та можливостей. Тож ми хочемо виправити цю ситуацію й поділитися безцінним досвідом, який самостійно здобували», – розповіла керівник відділу проектів ВОГО «Фундація розвитку громад» Олена Ярошук.

О НОВЛЕННЯ

Міський звіринець, що розташований у Центральному парку імені Лесі Українки, відновили за 2,58 мільйона євро. Презентація нового зоопарку відбулася 18 жовтня.

Реконструкція проходила в рамках проекту «Модернізація зоопарку в містах Замості та Луцьку, а також створення рекреаційної зони у місті Жешуві з метою розвитку прикордонного природного туризму». Допомогу в фінансуванні реконструкції надав Європейський Союз у рамках Програми трансграничного співробітництва Польща-Білорусь-Україна 2007-2013.

Загальний бюджет проекту становить 2,58 мільйона євро, з яких 1,528 мільйона – бюджет Луцька і 1,36 мільйона – кошти гранту від ЄС.

За ці гроші облаштували містечка для ведмедів та левів з вольєрами, оглядовими терасами, павільйонами, а також зробили комплексний благоустрій території (інженерні комунікації), енергетичні мережі, каналізацію та водопровід, пішохідні доріжки, освітлення. Побудували міст, встановили центральну ковану браму, облаштували огорожу. Для зручності відвідувачів зоопарку встановили Wi-Fi. Роботи виконано за найсучаснішими технологіями й відповідають європейським стандартам.

А ще найближчим часом планують створити навчальний центр, де будуть відбуватися заняття юних природоловів, майстер-класи, інші заходи.

ДОВГОБУД

ПРОКУРАТУРУ ПРОСИТИМУТЬ ПЕРЕВІРИТИ ЗАБУДОВНИКА КАФЕДРАЛЬНОЇ, 13

У Луцькій міськраді хочуть, аби прокуратура Волинської області перевірила законність деяких документів підприємства «Луцькмістобуд», яке планує забудувати історичну ділянку на Кафедральній, 13 у Луцьку.

Про це йшлося 16 жовтня під час засідання постійної комісії міськради з питань міжнародного співробітництва, інформаційної політики, молоді, спорту та туризму.

Голова комісії Павло Данильчук розповів, що, як стало відомо недавно, «Луцькмістобуд» зареєстрував на цій ділянці нерухоме майно і незавершене на рівні 3% будівництво.

Орендар Марія Поцілуй звернулася з проханням розірвати договір оренди з нею, натомість суборендар «Луцькмі-

У ЛУЦЬКУ – НОВОСІЛЛЯ ДЛЯ ЛЕВІВ І ВЕДМЕДІВ

тобуд» зареєстрував нерухоме майно. За словами Данильчука, це непрозора схема. Більше того, насправді ніякого нерухомого майна, а тим більше, незавершеного будівництва на рівні 3% там узагалі нема.

«Нас відверто дурять», – заявив голова комісії. І зазначив, що треба створити комісію, яка перевірила б ділянку на наявність будівництва.

Член експертної робочої групи при постійній комісії Ігор Левчук зазначив, що інспекція архітектурно-будівельного контролю має повноваження перевіряти і мала б це зробити за зверненням.

Від перевірки виконавчими органами відхрестилися заступник начальника управління містобудування і архітектури Ярослав Матвіїв та начальник управління земельних ресурсів міськради Сергій Шабала, мовляв, не мають таких повноважень.

Відтак вирішили скерувати лист у прокуратуру Волинської області з тим, щоб там здійснили перевірку законності реєстрації нерухомого майна і стану будівництва.

Нагадаємо, Кафедральна, 13 є ново виявленою пам'яткою археології. Державне підприємство «Волинські старожитності» виготовило необхідні документи для реєстрації пам'ятки, проте вони застрягли в кабінетах посадовців.

Який поворот у справі цієї історичної ділянки буде наступним, покаже час. За словами начальника управління земельних ресурсів міськради Сергія Шабали, постійна «земельна» комісія міськради ухвалила рішення розірвати договір оренди з Марією Поцілуй (за її зверненням), але за умови надання в оренду ділянки «Луцькмістобуду», яке нині є суборендарем.

ОСВІТА

Батьківський комітет ДНЗ № 3 вирішив перевести батьківські кошти у прозоре русло, створивши благодійний фонд. Це, вважають лучани, дозволить ефективніше використовувати батьківські гроші на потреби дитсадків і відкриє нові можливості для розвитку закладів.

Про це стало відомо під час прес-конференції фахівців організації «Волинський Інститут Права» на тему «Інновації у діяльності освітніх закладів Волині» 13 жовтня, повідомляє Інформаційне агентство Волинські Новини.

Оскільки дитина у садочку перебуває багато часу, батьки витрачають на утримання чимало коштів, купуючи для малечі все потрібне. Але збір батьківських добровільних внесків іноді стає невдячною справою, оскільки не раз доводиться чути на свою адресу звинувачення у непрозорій звітності. Зрештою, батьки захотіли змінити ситуацію.

«Уже те, що вихователі не збирають гроші й буде прозора фінансова звітність – плюс. Не буде звинувачень,

У ЛУЦЬКОМУ ДИТСАДКУ – ПЕРШИЙ БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД

що за батьківські гроші хтось собі збудував особняк тощо», – розповідає голова батьківського комітету ДНЗ № 3 Петро Петрук.

Власне, в закладі розпочинають процес оформлення юридичної особи – благодійного фонду за підтримки «Волинського Інституту Права».

Річ у тім, що організація провела громадський моніторинг ДНЗ Луцька. Його результати засвідчили, що адміністрації закладів зазвичай ставлять батьків перед фак-

том про гроші на потреби садочка, не радячись із ними. А батьки натомість не отримують чітких фінансових звітів. Аби звітність і збір були прозорими, кошти мали би надходити на банківські рахунки юридичної особи – створеного благодійного фонду. Проте реєстрація юридичної особи – це додаткові витрати. Тому таку ініціативу в батьківських комітетах сприймають з пересторогою.

Відтак 6 липня голова правління Фонду «Новий

Луцьк» Олександр Товстенюк та директор «Волинського Інституту Права» Ірина Гайдучик підписали меморандум про співпрацю, в рамках якого батьківським комітетам луцьких ДНЗ допоможуть оформитися юридичними особами і навчатись батьків вести прозору фінансову звітність та оптимально використовувати кошти. Тож співпраця Фонду та ДНЗ у рамках меморандуму триває.

Згідно з умовами підписаного документу, Фонд «Новий Луцьк» допоможе профінансувати реєстрацію юридичних осіб батьківських фондів при ДНЗ міста та створити Ресурсний центр, в якому готуватимуть команду людей, готових взятися за реалізацію такої справи. Мета такого центру – допомогти батькам розібратися з використанням коштів, які вони самі ж виділяють на садочок, аби кожна копійка йшла на потреби їхніх дітей.

✘ ТУРБОТА ПРО МОЛОДЬ

ЛУЦЬКИМ ДІТЛАХАМ – 11 НОВЕНЬКИХ МАЙДАНЧИКІВ

3 а чотири роки, відколи Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк» розпочав реалізовувати програму «Зробимо Луцьк європейським містом», у Луцьку з'явилося понад три десятки дитячих майданчиків. Лише у 2015-му в 11 луцьких дворах безплатно облаштували комплексне ігрове обладнання. Ще три майданчики в місті з'являться на умовах співфінансування з мешканцями, повідомляє Інформаційне агентство Волинські Новини.

Як розповів виконавчий директор Фонду Ігоря Палиці Орест Маховський, цьогоріч до Фонду надійшло більш як 40 заяв від лучан, які просили встановити майданчики в своїх дворах. Відтак працівникам довелося чимало попрацювати, аби обрати, де їх встановлювати.

Зі слів Маховського, враховували кілька факторів: вивчали, наскільки потребує двір такого обладнання, чи багато дітей мешкає в цих дворах, чи готові території до встановлення ігрового обладнання. У 2015 році вже встановили безплатно 11 майданчиків, а ще в частині оновили окремі елементи (лавки, гойдалки).

Так, нові майданчики вже функціонують за адресами: проспект Соборності, 38А, 33, вулиця Коперника, 34, проспект Волі, 29, проспект Відродження 2, 4, 41, 41А, вулиця Гірна, 2, вулиця Львівська, 63 і Даньшина, 2 – 8, 10, Шусева, 2, 4 та Мазепи, 8 – 9, 10, вулиця Сагайдачного, 5, вулиця Воїнів-Інтернаціоналістів, 1, Кравчука, 9 та Сухомлинського, 4А.

Окрім того, три майданчики, які ще в місті планують встановити, з'являться уже за новою концепцією співпраці. Тепер Фонд працюватиме з лучанами на умовах співфінансування. Бо практика підказує, що ті речі, які дістають-

ся безплатно, люди не завжди цінують. Натомість за тим, за що заплатили з власної кишені, слідкують краще. Відтак лучанам пропонуватимуть вкласти частину своїх коштів для встановлення майданчиків: від 20 до 50%. Розмір співфінансування залежатиме від платоспроможності лучан.

30 років довелося чекати дитячого майданчика у дворі на вулиці Сагайдачного, 5 та на проспекті Відродження, 2, 4, – розповідає лучанка Тетяна Сивоха. Каже, просили збудувати майданчик у цьому дворі ще коли були модними п'ятирічки. Чекали від п'ятирічки до п'ятирічки. По-

тім уже щороку обіцяли, що включать до бюджету видатки, але досі нічого не було.

«У нашому дворі – дуже багато дітей. Я порахувала, що тільки в першому і другому під'їздах малюків, які живуть і приходять до бабусь, – 15. Поряд теж занедбані двори, і звідти до нас дітки приходять. А дитячий сміх – це ж радість. Навіть на лавці поряд посидіти і від дітей енергетики набратися – дорого вартує», – каже жінка.

А ось від непроханих гостей, які хочуть розпивати на лавках спиртні напої, переконують лучани, захищатимуть свої майданчики всі разом.

Зауважимо, у 2015 році Фонд Ігоря Палиці оголосив конкурс на облаштування 26 майданчиків у стилі «street workout». Відтак, коли вирішували, де облаштувати дитячі майданчики, враховували й те, де буде встановлено спортивне обладнання, аби якнайбільше міських дворів охопити програмою.

✘ КРИМІНАЛ

ПРАВООХОРОНЦІ ПЕРЕВІРЯТЬ, ХТО КАЛАМУТИТЬ ВОДУ НА «ЛУЦЬКВОДОКАНАЛІ»

Прокуратура Волинської області повідомила, що за фактом ймовірної розтрати грошових коштів службовими особами КП «Луцькводоканал» відкрито кримінальне провадження, пише Інформаційне агентство Волинські Новини.

Правоохоронні органи з'ясовують, за які послуги та кому «Луцькводоканал» заплатив 1,7 мільйона гривень та чи платив узагалі.

Наразі відкрито кримінальне провадження за фактом розтрати грошових коштів службовими особами КП «Луцькводоканал» за ознаками кримінального порушення, передбаченого частиною 3 статті 191 КК України. Відомості внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Тривають слідчі (розшукові) дії, спрямовані на забезпечення повного та всебічного розслідування кримінального правопорушення, з'ясування всіх важливих обставин його вчинення та ухвалення законного кінцевого рішення в розумні строки.

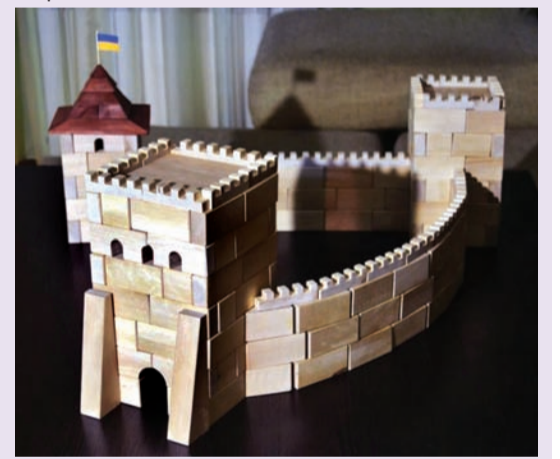
Про підозру в розкраданні коштів на КП «Луцькводоканал» його керівником Іваном Корчуком повідомив головний юристконсульт Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк», депутат Луцькради, адвокат Ігор Поліщук.

Ці гроші, отримані від держави, підприємство нібито сплатило за послуги, які, ймовірно, надані не були. Договори з київськими фірмами укладав, власне, очільник КП Іван Корчук.

Після оприлюднення Ігорем Поліщуком цієї інформації КП «Луцькводоканал» розмістило на своєму сайті спростування з цього приводу. До слова, таке ж спростування з'явилося й на сайті міської ради. У ньому, зокрема, йшлося про те, що гроші було сплачено ПП «Велідіт» та ТзОВ «Аквагруп» за надання інформаційно-консультаційних (посередницьких) послуг, які нібито допомогли підприємству погасити заборгованість перед ПАТ «Волиньобленерго», і що такі послуги справді було надано.

✘ ЦІКАВИНКА

СКЛАДИ ЛУЦЬКИЙ ЗАМОК ПО ЦЕГЛИНКАХ

Архітектор з міста Славути Хмельницької області В'ячеслав Соколовський планує запустити серію дитячих конструкторів замків України. Серед них і луцький Замок Любарта.

Про це він написав у групі «Архітектура України» у «Facebook».

За словами Соколовського, таку ідею він «виношував» кілька років. Луцький замок – пробний варіант. Набір такого конструктора був готовий ще два роки тому.

Як повідомив архітектор, конструкторський набір вміщається у дерев'яній скриньці розміром 45x30x15 сантиметрів.

«Окремо будуть скомплектовані набори В'їзної вежі (Луцьк), башти Острога, набір Хотинського замку, – розповів він. – Ідея така: маючи, наприклад, комплекти «Луцьк» і «Хотин», можна буде побудувати і «Меджибіж», і «Кам'янець-Подільський», – йдеться у повідомленні.

До такого набору також додаватимуть інструкцію і словничок архітектурних термінів.

«Усе лиш на папері, жодних дисків, флешок», – зазначає автор.

Архітектор додав, що перша партія буде готова приблизно через місяць. Наразі налагоджується виробництво.

✘ МЕДИЦИНА

В УКРАЇНІ ЗАПРОВАДЯТЬ ЄДИНУ СИСТЕМУ РЕЄСТРУ ПАЦІЄНТІВ

Єдину систему реєстру пацієнтів буде впроваджено у 2016 році по всій Україні.

Про це під час конференції «Пріоритетні питання діяльності закладів охорони здоров'я та сучасні підходи до їхнього вирішення» заявив Міністр охорони здоров'я України Олександр Квіташвілі, повідомляють «Українські національні новини».

«Головна складова реформи – це ав-

тономія лікарень та медичних закладів. Заклад має сам заробляти кошти та ними розпоряджатися. Почнемо наступного року впроваджувати єдину систему реєстру пацієнтів по всій Україні. Для цього є гроші Світового банку», – сказав Квіташвілі.

Нагадаємо, що електронна система реєстру пацієнтів працює у клініках

Державного управління справами вже три роки.

Також система розрахунку вартості послуг у мережі клінік ДУС вже працює три місяці. Пацієнти, які бажають обслуговуватися в мережі, можуть розрахуватися за послуги в банківському терміналі. Цей пілотний проект розробили фахівці клініки.

✘ ПОЛІТИЧНА РЕКЛАМА

ДМИТРО ДОБРОДОМОВ: «МИ – ЗА ДЕОЛІГАРХІЗАЦІЮ УКРАЇНИ»

У Луцьку відбулася зустріч громадськості з лідером партії «Громадський рух «Народний контроль», народним депутатом Дмитром Добродомовим.

«Місцеві вибори, які відбудуться незабаром, покажуть, чи готові ми до змін. Зараз усе робиться для того, аби заблокувати прохід у владу волонтерів, учасників АТО, громадських активістів, журналістів. Під виглядом нібито нормальних законів нинішні можновладці хочуть унеможливити доступ до влади цих людей. Утім «ГР «Народний контроль» об'єднав громадські організації, активістів, волонтерів, учасників АТО, людей, які мають бути максимально представлені у владі, самоврядуванні», – сказав Добродомов на зустрічі.

Він також запевнив, що у Луцьку сформована чудова команда від «ГР «Народний

Павло Данильчук і Дмитро Добродомов

контроль». Дмитро Добродомов додав, що політсила йде на місцеві вибори із конкретним антикорупційним планом, який дуже легкий до виконання. Політична партія у передвиборчій програмі обіцяє виборцям відкриті конкурси на усі посади, прозорі бюджети, жодних партійно-квотних принципів та мож-

ливість громади впливати на владу.

«Ініціатива парламентської групи «ГР «Народний контроль» – введення норми із відкликання депутата. Якщо громада аргументовано представити докази, аби відкликати когось із депутатів з нашої партії, у чому сумніваюся, бо у нас дуже якісний

склад, то я беззастережно дам таке погодження», – запевнив лідер партії.

За словами Добродомова, «ГР «Народний контроль» – партія «горизонтального типу», і жодної людини, нав'язаної з центру, у ній немає.

«Нам важливо, аби були збережені принципи, з якими ми йдемо на вибори. Багато людей «колишніх», розуміючи зростання популярності нашого руху, тиснули на нас, особливо представники групи «Континіум», але отримали категоричну відмову. Бо ми – за деолігархізацію України. Люди мають розуміти, що партія – це не «Кока-Кола» і «МакДональдс», які можна швидко розкрутити, а це конкретна діяльність та щоденна робота», – наголосив Добродомов.

Як відомо, у Луцьку від партії ГР «Народний контроль» на посаду міського голови балотуватиметься місцевий депутат Павло Данильчук.

ЯК В УКРАЇНІ ЗМІНИТЬСЯ СЕРЕДНЯ ОСВІТА

DEКОМУНІЗАЦІЯ

«ЧЕРВОНІ» МІСТА ПЕРЕЙМЕНУЮТЬ ДО 21 ЛИСТОПАДА

До 21 листопада в рамках декомунізації мають бути перейменовані населені пункти.

Про це заявив під час прес-конференції радник голови Українського інституту національної пам'яті Олександр Зінченко, повідомляють «Українські національні новини».

«21 листопада вступає в дію перший дедлайн, коли мають бути перейменовані ті населені пункти, які підпадають під декомунізацію», – повідомив Зінченко.

За словами керівника відділу аналізу регіональних особливостей Українського інституту національної пам'яті Богдана Короленка, якщо після 21 листопада в тримісячний термін сільський, міський голова не ухвалить рішення про перейменування об'єкта топоніміки, то це має зробити голова обласної державної адміністрації.

Український інститут національної пам'яті оприлюднив перелік міст та сіл, назви яких символізують комуністичний тоталітарний режим, і їх потрібно перейменувати після ухвалення закону про засудження комуністичного та нацистського режимів.

Зокрема, на Волині змінять назви два населених пункти – село і селище міського типу. Йдеться про смт Жовтневе («спутник» Нововолинська) та село Жовтневе Володимир-Волинського району, названі на честь Великої Жовтневої революції.

РЕФОРМИ

Верховна Рада України вже у листопаді планує розглянути новий закон «Про освіту», який має покласти початок реформування української школи, а також вплинути на усіх учасників освітнього процесу. У разі його ухвалення закон набуде чинності з 1 січня 2016 року.

«Освіта.іа» пропонує найбільш актуальні положення законопроекту, що стосуються питань середньої освіти.

Передбачається, що після ухвалення закону початкова освіта триватиме п'ять років, базову середню освіту школярі здобуватимуть упродовж чотирьох років, а здобуття профільної середньої освіти триватиме три роки. Навчання учнів за програмами 12-річної повної середньої освіти розпочнеться з 1 вересня 2017 року.

Повна середня освіта в Україні буде визначена як обов'язкова. При цьому держава гарантуватиме громадянам право на отримання повної середньої освіти і сплачуватиме її здобуття. Також на державу буде покладено обов'язок із забезпечення підручниками, в тому числі в електронному вигляді.

Законопроектом передбачено, що початкова освіта здобуватиметься у закладі освіти за місцем проживання дитини, в сім'ї або за участю вчителя чи фізичних осіб, які здійснюватимуть освітню діяльність.

Разом з тим, відповідній територіальній громаді безпосередньо або через її представницький орган буде надано право ухвалити обґрунтоване рішення про доцільність здобуття дітьми початкової середньої освіти у закладі освіти іншого населеного пункту.

Діти, які здобуватимуть початкову освіту в сім'ї чи за участі вчителя або фізичної особи, будуть проходити підсумкову атестацію у закладах початкової освіти.

Базова середня освіта передбачає підготовку до наступного рівня освіти – профільної середньої освіти. Базову середню освіту учні здобуватимуть у закладі освіти, а також можуть здобувати особи в будь-яких формах, визначених законодавством. Вибір форми здобуття базової середньої освіти дітьми покладається на батьків.

Профільна середня освіта передбачає два напрями профілізації: загальноосвітній та професійний.

Навчальні досягнення випускників по завершенню базової та повної середньої освіти будуть підтверджуватися державною підсумковою атестацією у формі зовнішнього незалежного оцінювання.

Керівника закладу освіти обиратимуть за конкурсом, після чого він здійснюватиме свою діяльність за контрактом. Також за результатами конкурсного відбору шляхом укладення трудового договору прийматимуть на роботу педагогічних працівників.

Кандидати для роботи у закладах дошкільної, середньої, позашкільної та професійної освіти на посадах педагогічних працівників будуть проходити щоп'ять років державну сертифікацію.

Посадові оклади педпрацівників підвищуватимуться з урахуванням надбавки за кваліфікаційні категорії. Надбавка вчителя другої категорії складатиме 10% від посадового окладу, вчителя першої категорії – 20% від посадового окладу. Відповідно, посадовий оклад вчителя вищої категорії з урахуванням надбавки підвищиться на 40% від посадового окладу.

Також передбачено, що педагогічні працівники матимуть право на однорічну неоплачувану творчу відпустку не рідше як один раз на 10 років із зарахуванням до загального і спеціального трудового стажу.

Також законопроектом передбачено поняття «Академічної доброчесності». Дотримання академічної доброчесності

учасниками освітнього процесу передбачатиме самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання, посилення на джерела інформації у разі запозичень ідей, тверджень, відомостей, дотримання норм законодавства про авторське право.

За порушення принципів академічної доброчесності педагогічних працівників притягуватимуть до дисциплінарної відповідальності. Своєю чергою, порушення принципів академічної доброчесності з боку учнів матиме наслідком повторне проходження оцінювання або повторне проходження навчального курсу.

Також в Україні з метою забезпечення належних умов для реалізації права на освіту в системі освіти буде впроваджено Інститут освітнього омбудсмена.

Освітній омбудсмен розглядатиме скарги, подані від осіб, які навчаються, їхніх батьків, а також від осіб, які навчають, у закладах освіти усіх рівнів. За результатами проведених перевірок освітній омбудсмен ухвалюватиме рішення щодо обґрунтованості чи необґрунтованості скарги та на його основі надаватиме рекомендації закладам освіти, органам управління освітою, правоохоронним органам.

САМ СОБІ ГОСПОДАР

Сім із дев'яти накриттів входів у під'їзди будинку, що на вулиці Кравчука в Луцьку, були в аварійному стані. Не кращий вигляд мали п'ять входів у підвал, накриті побитим шифером. Попри те, що ОСББ в будинку створили три роки тому, своїми силами мешканці не мали змоги охопити такий фронт робіт. Утім проблему вдалося розв'язати завдяки зверненню в Офіс розвитку кварталу, повідомляє Інформаційне агентство Волинські Новини.

Про це йшлося під час зустрічі мешканців будинку на Кравчука, 20 із засновником Фонду «Новий Луцьк», членом політради партії УКРОП Ігорем Палицею та головою правління Фонду Олександром Товстенюком 13 жовтня.

Під час зустрічі презентували результат спільної роботи Фонду та ОСББ «Луцьк. Кравчука», а саме – дев'ять накриттів входів у під'їзди і п'ять накриттів входів у підвали. Загальна вартість робіт становила 70 тисяч гривень, з яких 80% (56 тисяч гривень) попередньо оплатив Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк», а 20% (14 тисяч гривень) – ОСББ.

Голова ОСББ «Луцьк. Кравчука» Лариса Грицюк зауважила, що ОСББ

ОСББ ЗНАЙШЛИ ПІДТРИМКУ В ОФІСАХ РОЗВИТКУ КВАРТАЛУ

у будинку створили три роки тому, а після зустрічі керівництва Фонду з головами об'єднань у серпні одразу виникла думка звернутися в організацію по допомогу. Таким чи-

ном, вона стала першою серед голів ОСББ, яка звернулася в Офіс розвитку кварталу. Оскільки будинку вже 27 років, ремонту потребують підвали тощо, співпрацю з Фондом

планують продовжувати.

Як зауважив Ігор Палиця, окрім вказаного ремонту, в будинку потрібно залагодити ще чимало проблем. Він наголосив, що хотів би почути, яким чином уявляють співпрацю з Фондом мешканці та які проблеми найбільш нагальні.

Олександр Товстенюк зазначив, що в Луцьку наразі працюють вже вісім Офісів розвитку кварталу, куди можна звертатися з питаннями щодо оформлення субсидії, пенсії, приватизації присадибної ділянки, незаконно встановленої у мікрорайоні малої архітектурної форми чи «наливайки», свавілля чиновників тощо. Крім того, об'єднання, які потребують термінових коштів, мають змогу отримати поворотні гроші на розв'язання нагальних питань із нещодавно сформованого револьверного фонду.

Голова правління Фонду зазначив, що наразі є стратегічна програма розвитку «Луцьк-2020», а протягом листопада-грудня через Офіси розвитку кварталу зберуть усі питання та побажання лучан щодо того, як має змінюватися місто у кожному мікрорайоні. Процес триває і зараз. До слова, бюджет

Луцька на 2016 рік формуватимуть вже з урахуванням потреб містян.

У рамках роботи Офісів лучанам допомагатимуть об'єднуватися у квартальні, будинкові та вуличні комітети, адже 200-300 осіб, які прийдуть до міського голови, точно будуть почуті. Олександр Товстенюк закликав краян не бути байдужими та звертатися в Офіси розвитку кварталу, адже, переконує, багато що у місті можна змінити, якщо не дозволяти нікому розкрадати міський та обласний бюджети.

«У мене є бажання, щоб Луцьк став європейським, не тільки тому, що потрібно «стояти в черзі» у європейській асоціації, куди нас можуть прийняти. Ми можемо усе зробити самі. Це залежить від вас та від того, хто хоче це робити разом з вами. На найближчі п'ять років у нас закладено кошти на проекти з профілактики захворювань і медицини, розвитку міста, побудову ще трьох 25-метрових басейнів, одного 50-метрового тощо. Офіси розвитку кварталу – саме та червона кнопка, яку потрібно натиснути, якщо вже нічого не працює», – доповнив слова Олександра Товстенюка Ігор Палиця.

ТІЛЬКИ ВПЕРЕД – ДО РОЗВИТКУ І НОВИХ ВЕРШИН:

НА ВОЛИНІ ПРЕЗЕНТУВАЛИ НОВІ СПОРТИВНІ ОБ'ЄКТИ

НА ПРАВАХ РЕКЛАМИ

Дарина ГОГОДЗА

У неділю, 18 жовтня, команда Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк» разом із однодумцями – представниками «Українського об'єднання патріотів – УКРОП» та Федерацією легкої атлетики Волинської області – влаштували справжнє спортивне свято для жителів Ківерців і Любешова.

Тут із піснями, танцями, бойовим гопаком, частуванням кулішем, бадьорим настроєм та, звісно, спортивними змаганнями відбулася презентація новеньких спортивних майданчиків, а у містечку Любешові – ще й легкоатлетичних доріжок на місцевому стадіоні. Загалом на облаштування об'єктів у кожному із міст витрачено близько півтора мільйона гривень. На черзі відкриття ще двох спортивних комплексів у Маневичах та Камінь-Каширську.

ЗАМІСТ ПОНІВЕЧЕНОГО АСФАЛТУ – НОВЕНЬКІ ПОЛЯ

Відтепер у Ківерцях поруч зі спортивною школою красуються три спортивні майданчики – волейбольне, баскетбольне поля та поле для міні-футболу.

Раніше на місці новостворених об'єктів був понівечений асфальт та непридатна ділянка для гри у баскетбол. Нині ж тут вирує життя, а юні спортсмени з'ясовують стосунки у командних іграх. Втім для ківерчан не лише відкриття майданчиків виявилось приємною новиною. Адже вже навесні на стадіоні, що поруч зі спортивною школою та збудованими майданчиками, Фонд облаштує спортивні легкоатлетичні доріжки, подібні до тих, що на стадіоні «Авангард» у Луцьку.

Засновник Фонду Ігор Палиця сподівається, що на новостворених майданчиках завжди буде людно. Він каже, що саме гарним прикладом, призами і преміями варто заохочувати дітей до змістовного дозвілля. А ще, переконує Ігор Петрович, усмішки дітей, які тренуються на майданчиках, бігають, підтягуються, – найприємніше фінансове вкладення.

«Бізнесменам потрібно вкладати у такі речі гроші, аби щось по собі залишити. Це – моя політика, це – політика Фонду, і я запрошую усіх до цього приєднуватися», – зазначив Ігор Палиця.

Серед тих, хто приїхав на свято у Ківерці, – Петро Кравчук. Він – ентузіаст із селища Цумань, президент місцевого футбольного клубу «Атлетік-Цумань» і яскравий фанат української збірної.

Чоловік пишається, що зусиллями громадських активістів у його селищі було сформовано дитячу футбольну команду.

«Резон займається спортом є. Хотілося б, аби ще в Цумані була така допомога із обладнанням інфраструктури. Розвивати спорт потрібно. Нині у сільських дітей все дозволя зводиться до телевізора, комп'ютера і, на жаль, сьогодні розвиваються лише бари і магазини. У вечірній час немає куди подітися. А потрібно, аби спорт став модною справою», – зазначає Петро Кравчук.

ПІВНІЧНА СТОЛИЦЯ БІГУ

Не менш тепле свято влаштували й у містечку Любешові. Щірі, усміхнені й доброзичливі містяни вже можуть оцінити новенький майданчик для футболу, баскетболу, волейболу та занять спортом у стилі «street workout». Для місцевих дитлахів це справжнє свято.

«Тепер, коли вивчимо уроки, то будемо із друзями тренуватися і гратися на майданчику. А коли будуть канікули, то зможемо ще більше часу тут проводити. Усе нове й цікаве», – поділилася враженнями маленька Марійка, опановуючи нові турніки.

На фінальному етапі – реконструкція легкоатлетичних доріжок й на місцевому стадіоні. Тут залишилося нанести розмітку – і місце для тренувань легкоатлетів та просто любителів бігу – готове. Хоча й нині видно, що місцевий стадіон – одне із улюблених місць для місцевих жителів, адже навіть у вихідний день тут грають у футбол чоловіки, завзято з'ясовуючи спортивну першість.

Так, північний район Волинської області вже знаний спортсменами. Працює тут і відоме подружжя тренерів із легкої атлетики Валентина та Степан Борисюки. Їхні вихованці зізнаються, що не уявляють свого життя без спорту, а дехто вже навіть чітко вирішив, що буде професійним спортсменом. Адже за плечима – чимало нагород та перемог.

«Ми зможемо і професійно тренуватися, і гарно проводити вільний час. Нині спорт – це модно,

тому я думаю, що молодь Любешова буде займатися і на майданчиках, і на спортивному стадіоні», – ділиться враженнями вихованець місцевої ДЮСШ Андрій Синдюк.

У Любешові королеву спорту – легку атлетику – поважають і шанують. Президент Федерації легкої атлетики Волинської області Володимир Рудюк нагадав, що перший олімпієць від волинського краю був саме з Любешівщини, а серед чемпіонів України – вихованці місцевої дитячої юнацько-спортивної школи.

На підтвердження цих слів Рудюк повідомив присутнім приємну звістку, що в Івано-Франківську, де у вихідні відбувався Національний чемпіонат України зі спортивної ходьби, саме учні Любешівської ДЮСШ завоювали перше місце.

«У нас багато здібної молоді. Нині ми маємо п'ять збірників України. Це – майстри спорту міжнародного класу, з яких четверо мають олімпійський норматив. Трішки скрутно з фінансами, але ми й цю проблему розв'язуємо. Світ не без добрих людей. Зараз нам велику допомогу надав Ігор Палиця. Вкласти такі кошти – не так і просто. Нам зробили бігову доріжку, яка відповідає усім вимогам. У нас, на Любешівщині, прекрасна природа – ліс, річка, тому кращого місця для заняття бігом на витривалість не придумаєш», – зазначає заслужений тренер України Степан Борисюк.

Наставник місцевих спортсменів переконує – нові спортивні об'єкти порожніми не будуть. Адже лише місцева школа має більш як тисячу вихованців, не кажучи вже про ветеранів спорту та місцевих жителів, які полюбили пробігти стадіоном. Степан Борисюк зізнається, що навіть молодята у день весілля влаштовують фотосесію саме на місцевому стадіоні.

«ЗДОРОВА НАЦІЯ – СПОРТИВНА НАЦІЯ»
Починати діяльність у районах Фонд вирішив саме зі спортивної сторінки. По-перше, ця сфера –

одна із пріоритетних для засновника Фонду Ігоря Палиці. А по-друге, як відомо, є підписаний меморандум про взаємовідносини щодо розвитку фізичної культури і спорту між Фондом та громадською організацією «Федерація легкої атлетики Волинської області», в рамках якого планують спорудити легкоатлетичні стадіони у кожному районному центрі області. Подібні вони будуть до стадіону СНУ імені Лесі Українки, що у Луцьку на вулицях Ярошука й Шопена.

«Я переконаний, що незабаром війна закінчиться, і ми взаємо не лише імена наших героїв, а й «героїв», які привели до цієї війни та не хочуть її закінчувати. Але сила українського народу не лише в армії, а й у тому, аби ми були перші у спорті, науці, здоров'ї. Оці завдання переслідує Фонд», – пояснює Ігор Палиця.

Він наголошує, що головним завданням організації бачить діяльність у сфері профілактики захворювань. Саме з цією метою за сприяння Фонду лучани мають можливість, зокрема, пройти безплатну діагностику захворювань на рак, а біля кожної школи в Луцьку будуть спортивні майданчики. Такі ж перспективи Ігор Палиця бачить і для районних центрів, кожного села.

ТІЛЬКИ ВПЕРЕД – РАЗОМ ІЗ ВОЛИНЯНАМИ

Для лучан чотирирічна робота Фонду – помітна і відчутна та продовжиться й надалі. А ось тепер за рішенням засновника Фонду Ігоря Палиці діяльність організації розширяться і на райони. Адже лучський досвід довів: щоденна спільна робота громади і небайдужого бізнесу дає плоди. Тому Фонд «Новий Луцьк» найближчим часом перейменують на Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом», а результати своєї роботи у районах Волині він демонструє вже.

Втім, аби ефективніше розв'язувати проблеми громад на місцевому та обласному рівнях, Ігор Палиця тут, на Волині, згуртував

однодумців, які представляють команду «Українського об'єднання патріотів – УКРОП». Засновник Фонду – член політради партії та перший номер у списках цієї політичної сили до Волинської обласної та Луцької міської рад.

Оскільки команда політсили в основному молода та зібрана з нових людей, тому і вивчає потреби волинян, спираючись на досвід тих, хто знається на проблематиці районів. Так, голова обласної парторганізації УКРОПу Вячеслав Рубльов зазначає, що партія вже має команду людей, які готові змінювати на краще кожен район.

Наприклад, Олександр Омельчук, голова партії УКРОП у Ківерцівському районі, додає, що потреб, на які вказують жителі районів області, – чимало, починаючи від ремонту ФАПів, налагодження опалення, заміни вікон та навіть придбання білизни у дитячі садочки. Втім до активної роботи із сильним лідером Ігорем Палицею та підтримкою громади укрупівці готові.

«Люди йдуть і з власними ініціативами. Втім тут потрібна взаємодія. Наприклад, якщо Ігор Палиця допомагає обладнати майданчики, то й батьки мають відірватися від телевізорів, а натомість опікуватися своїми дітьми. Тобто слідкувати, як вони проводять дозвілля, заохотити їх до занять спортом», – пояснює Олександр Омельчук.

ВЛАДУ І ПОВНОВАЖЕННЯ НА МІСЦЯ

На думку Ігоря Палиці, для того, аби започаткувати зміни в області, потрібно проводити реальну децентралізацію, а не лише заговорювати процес. На думку політика, саме децентралізація, а тобто передусім зміна розподілу податків, зможе стати початком реальних реформ на місцях.

Саме тоді, коли більшість грошей залишатимуться у районах, а не осідатимуть у Києві, буде можливість розвивати інфраструктуру кожної територіальної громади, а громадяни бачитимуть реальні зміни у своєму районі, місті, селищі та селі.

Ігор Палиця переконаний, що Волинь завдяки географічному розташуванню, працелюбності людей, близькості до кордону має усі перспективи стати прекрасним та багатим краєм.

«Мое бачення – не поспішати у Європу з проханнями прийняти нас і дати безвізовий режим, а там якось воно буде, а збудувати тут Європу. Європа – це не закордон, не географія, а сталі старі демократії, де поважають людину і високий рівень життя, де закон вище за бажання чиновників», – ділиться думками Ігор Палиця.

СТАВКА БІЛЬША, НІЖ ЖИТТЯ

Павло ФІЛОНЮК

У принципі, тут мав би бути текст про семінар, на якому вдалося побувати журналісту «Хронік Любарта». УЄФА, яка нині «дуже стурбована» засиллям в українському футболі так званих матчів «із фіксованим результатом», тобто «договорняків», проводила в Києві семінар на тему «Проблеми боротьби з корупцією та договірними матчами у футболі». До нас приїхали начальник Служби розслідувань УЄФА Грем Пікер та координатор роботи офіцерів УЄФА з питань FairPlay Урс Клузер.

«У такому темпі нашому футболу залишається два роки», – сказав на семінарі Володимир Зверов, головний редактор програми «Профутбол» і віднедавна – член комітету з етики та чесної гри ФФУ.

Ліше навесні цього року у чемпіонатах юніорів та молодіжних команд його комітет зафіксував понад 10 підозрілих матчів, тобто поєдинків, у яких кілька гравців

або вся команда (обидва суперники) грали на фіксований раніше результат, «на контору».

Можна було б більше розповісти про законопроект 2243а «Про протидію впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань», який так і не ухвалила Верховна Рада; про спіч Володимира Мадзяновського, керівника Служби розслідувань ФФУ, який переконаний, що нині кожен другий футбольний поєдинок в Україні – договірний.

Ще можна було б згадати про озвучені в Києві три схеми «матчів на контору», які розцвіли в нашому футболі. Перша – це коли про все знають і керівництво, і весь клуб. Дають вказівки футболістам та заробляють гроші, виходять на таке собі самозабезпечення. Друга – це коли тренер з футболістами в курсі, а керівництво не знає. Третій варіант – кимось з боку прихоронені футболісти. Колишніми футболістами, друзями друзів, батьками і т. д. Ще безвусим виконавцям пла-

тять відносні копійки, а самі заробляють десятки тисяч.

Усе це можна детально описувати, змальовуючи апокаліпсис нашого футболу. Утім зотальна корумпованість – не сьогоднішня, вона має інші корені. Відтак з'явився інший текст...

...В Україні футбол та політика – немов брати-близнюки, що йдуть поряд один з одним. Вони наче й різні люди, проте у них спільні риси обличчя. Хай що трапляється у політиці, воно обов'язково знайде відображення у футболі.

Передусім рік тут не в економічній кризі, яка призвела до зубожіння не тільки звичайних людей, але й футболістів – давніх улюбленців Фортуни. На 30 тисяч доларів на місяць підписували гравців «Карпати», Сергій Назаренко після переходу з «Дніпра» до «Таврії» отримував 80 тисяч доларів на місяць. Теперішні зарплати мають вигляд жebraцьких. Та й ті лише обіцяють, а не платять.

Три роки тому ніхто нічого в Україні не відбирав, усі жили в мирі й злагоді, долар був по вісім, а за газ та світло платили копійки. Так і у футболі. Було все чудово: Євро-2012, «Шахтар», «Металіст», «Динамо», «Дніпро», почерговий прогрес «Карпат» та «Чорноморця». Краще не буває. Особливо порівняно із сучасністю...

Але це був примарний прогрес, а за тією стабільністю ховалися жажливі речі. Київський «Арсенал»

дозволяв собі платити гравцям по 60 тисяч доларів зарплати, проте не мав власного стадіону, бази, уболівальників. Власники клубів вкидали по 15-20 мільйонів на рік, не маючи при цьому шансів отримати прибуток і навіть не намагаючись створити опції для заробляння коштів. Звісно ж, «в Україні на футболі неможливо заробити». Це вже наш народний міф.

Скажете – але ж принаймні клуби тоді не зникали. Хіба? А ФК «Львів»? А «Оболонь»? А «Арсенал»? А «Кривбас»?

Упав рівень чемпіонату – так. Грошей стало менше – так. Але докорінних змін не відбулося. У цьому й велика біда. Замість того, щоб знищити ганебну систему, її вирішили не просто очолити, а врятувати. Нічого не нагадує?

Можна, до речі, розвивати тезу про ганебну систему. Це й суддівство, й договірні матчі, й дитячо-юнацький футбол. За успіхами окремих команд були відверті жахиття. Колись-таки вони мусили призвести до краху українського футболу. Проте у всьому буде винний Майдан. Авжеж.

З кожним днем український футбол доходив і доходить «до ручки». «Таврія», «Севастополь», «Металург Д», «Металіст», «Чорноморець», «Говерла», «Металург З... Та всі команди чемпіонату України переживають наразі не найкращі часи. Можливо, найгірші часи. А можливо, найгірше ще попереду.

Багато хто сходиться на думці, що український футбол треба рятувати. ФФУ та ПЛ, може, навіть готові душу дияволу продати, аби усе стало на свої місця, було як раніше. Проте вся суть у цьому – не потрібно, як раніше, потрібно інакше та краще. Але точно немає відповіді на запитання, що треба робити зараз, аби зупинити падіння футболу у нас в країні. Точно немає його у тих, кому ухвалювати рішення.

Є й такі, хто вважає, що оптимальним наступним варіантом розвитку українського футболу буде його повне знищення. Хоч шляхом розформування ліг та обнулення усіх контрактів, хоч будь-яким іншим радикальним способом. І створення футболу з самого початку.

Кажуть, що для знаменитого відродження з попелу птах Фенікс, який відчував наближення смерті, мав себе спалити. Проте далекоглядні люди бачать у вогні радше не кінець, а початок. Вогонь знищує все. Але на цьому місці завжди може народитися щось нове. Так само, як це зробив найвідоміший птах у фінкійській міфології.

Футбол же точно не загине. Він не закінчується в командах Прем'єр-ліги, а живе сам по собі. Він виживе та народиться заново. Можливо, це буде новий, цікавий та правильний футбол. Можливо, він дасть шанс країні, якій треба також відродитися з попелу.

Павло ФІЛОНЮК

Ліга Парі-Матч. 11-й тур. «Олександрія» – «Волинь» 3:1.

18 жовтня, Олександрія, стадіон «Ніка»
Головний арбітр: Віталій Романов (Дніпропетровськ)
Голи: Коломоєць 38, Мягков 55, Коломоєць 82 – Матей 90+2 (пен.)

«Олександрія»: Леванідов – Микицей, Басов, Шендрік, Сухоцький – Запорожан, Мягков – Таргамдзе (Козак 76), Полярус (Банана 64), Пономар (Старенький 84) – Коломоєць
«Волинь»: Неділько – Насонов, Жуніч, Шабанов, Шіш – Політило, Кравченко (Горопешек 85) – Кобахідзе, Богданов (Мемешев 53), Матей – Діденко (Козьбан 46)
Попередження: Мягков 42, Запорожан 90+1, Старенький 90+2 – Жуніч 28, Шабанов 51, Насонов 58

Матч проти ФК «Олександрія» мав дати відповідь на питання: чи зможуть волиняни продовжити свою виїзну безпрограшну серію, яка становить сім ігор, і тим самим закріпитись у ТОП-5 турнірної таблиці.

Незважаючи на паузу в чемпіонаті, жоден з наставників не міг виставити на гру свій бойовий склад. Окрім дискваліфікованих (Шуст у «Волині» і Голенков та Чеботаєв у «Олександрії»), у обох командок були ще й травмовані гравці (Шарпар, Герасимюк, Гуменюк і Новак, Леонов, Грицук відповідно).

«Олександрія» віддала «Волині» простір і таким чином отримала вільні зони на половині поля суперника. Відчувалося, що лучани були не готові до гри першим номером, оскільки самі звикли домагатися результату за рахунок хорошої гри на контратаках. Чого варті тільки перший гол – ідеально проведена контратака, гол в чотири дотики: діагональ, Таргамдзе, Мягков, Коломоєць.

Немає сумнівів, що Кварцяний у перерві попрацював з командою, мотивував своїми методами, і саме «Волинь» мала почати другий тайм зі штурму. Але розумів це і Володимир Шаран. Тренер олександрійців зробив те, що називають «клин клином вибивають» – аби нейтралізувати можливий стартовий штурм «Волині», «Олександрія» сама пішла на штурм. Уже через десять хвилин після початку рахунок став зовсім сумним для «Волині».

Лучани, потрібно визнати, психологічно не надламалися, але все одно з «Олександрією» нічого вдяти не могли – команда Шарана чітко виконувала план тренера і в підсумку забила третій гол.

На жаль, результат матчу – це суто тренерська перемога «Олександрії».

ЛЯПАС ПО САМОЛЮБСТВУ

«Волинь» ніби й більше загрозувала воротам «Олександрії», але привезла додому повну торбу пропущених голів

ОЦІНКИ ГРАВЦЯМ «ВОЛИНІ» (МАКСИМАЛЬНА – 8.0):

Неділько – 5,5. Віталій не виручив команду в жодному із трьох пропущених голів. І хоча усіх ударів по воротах у цих випадках було завдано з близької відстані, але воротар – це все ж півкоманди. У неділю не був день Неділька.

Насонов – 5,0. Дві з трьох голевих атак суперника пройшли через фланг Олександра, і цим все сказано. В обидвох випадках мали місце позиційні помилки, після яких гравці «Олександрії» без перешкод прострілювали чи подавали.

Жуніч – 5,5. Не скажеш, що хорват припускався великої кількості помилок, але пожежі в центральній зоні захисту періодично таки виникали. Коли господарі забивали другий гол, саме Івіца невдало вибив м'яча на ногу Мягкову.

Шабанов – 5,5. Наскільки корисним був в атаці гостей, настільки нестаранним в обороні, виконуючи свої першочергові функції. Якби м'яч залетів у верхній кут після гарматного удару Артема в кінці матчу, можливо, ми не згадали б зараз про те, як «Олександрія» забивала перший і третій голи...

Шіш – 5,5. Провалів на фланзі оборони ізраїльтянина не виникало, а от в атаці Шіш відзначався менше від звичного рівня.

Політило – 6,0. Видав непоганий матч, принаймні нижче від свого рівня не впав. Сергію залишилося тільки забити, і він став би героєм гри у «Волині». Особливо, якби капітан лучан влучив у ворота у двох епізодах першої 30-хвилинки гри.

Кравченко – 5,0. Сергій ніяк не може показати гру, якої чекають від титулованого орендованого гравця «Дніпра» (а колись «Динамо» і «Ворскли»). Більшість пасів – поперек поля і назад, більшість проникаючих пасів – у ноги суперникам.

Кобахідзе – 5,5. Сандро знову старався, знову загострював, намагався креативити, але відчувалося, що він робить це озируючись на травму, яку нещодавно долікував. А в другому таймі, коли уся «Волинь» загасла, згас і Коба.

Богданов – 4,5. Удруге поспіль Андрій видав матч, за який доведеться червоніти. Менш відомі футбольні публіці гравці «Олександрії» «перекусили» центр поля. Відчувається поки, що Богданов не проходить збори із «Волиню», а змушений вливатися в склад по ходу чемпіонату.

Мемешев – 5,5. Міг би отримати максимальну оцінку у «Волині» за матч, якби не два «але». Перше – незабитий гол після класного прострілу Кобахідзе, друге – помилка в центрі поля, після якої господарі забивали втретє. Усе інше у Редвана виходило, він постійно за-

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПЕРЕД 11 ТУРОМ

М	Команда	І	В	Н	П	РМ	О
1	Шахтар	11	9	1	1	27 - 7	28
2	Динамо	11	9	1	1	22 - 5	28
3	Дніпро	11	7	2	2	25 - 11	23
4	Зоря	11	6	4	1	22 - 5	22
5	Ворскла	11	4	6	1	14 - 13	18
6	ВОЛИНЬ	11	5	2	4	14 - 17	17
7	Карпати	11	4	1	6	11 - 17	13
8	Олександрія	11	3	3	5	10 - 13	12
9	Сталь	11	3	2	6	10 - 16	11
10	Олімпік	11	3	1	7	12 - 16	10
11	Говерла	11	1	6	4	8 - 14	9
12	Металіст	11	1	6	4	9 - 17	9
13	Чорноморець	11	1	4	6	11 - 21	7
14	Металург	11	0	3	8	5 - 28	3

11 тур: «Динамо» – «Шахтар» – 0:3, «Сталь Д» – «Дніпро» – 0:6, «Олімпік» – «Металіст» – 3:0, «Олександрія» – «Волинь» – 3:1, «Чорноморець» – «Металург З» – 5:2, «Карпати» – «Ворскла» – 1:3, «Зоря» – «Говерла» – 2:1.

гострював гру, і Кварцяний в душі пошкодував, що не випустив його в основі.

Матей – 6,0. Разом із капітаном награв на найвищу оцінку у «Волині». Загрозував, обігрував, пробивав, власне, реалізував пенальті. Щоправда, гол став просто втішним, адже на 92-й хвилині усе з цим матчем було вирішено. Забивати треба було раніше.

Діденко – 4,5. Провальний матч ветерана. «Дід» не зміг втрапити у ритм матчу і протиснути габаритами центрбеків «Олександрії». Мусив поступитися місцем у перерві.

Козьбан – 5,0. Дмитра не видно було на полі. 45 хвилин мав нападник, аби пожвавити гру в атаці, але замість цього на креатив більше грали Мемешев із Матеєм. Якщо далі так підуть справи в Козьбана, то він узимку повернеться до першої ліги.

Горопешек на оцінку не награв.

Наступний тур буде мати номер 13 і відбудеться 1-2 листопада. У зв'язку із виборами 12-й тур гратимуть 5-6 грудня. 27-28 жовтня відбудуться повторні матчі 1/8 фіналу Кубка України. 28 жовтня на «Аванграді» в Луцьку зустрінуться «Волинь» та ФК «Миколаїв», початок о 17:00.

НА ПРАВАХ РЕКЛАМИ

Інформаційне агентство
Волинські Новини

Уже півтора року в Україні триває війна. Кривава, несправедлива, розв'язана не нами. Від війни втомилася всі:

військові, волонтери, родичі. Всі, окрім керівництва країни, яке не готове цю війну закінчувати. Але пам'ять народна жива – ті, хто пройшов крізь полум'я війни і на власні очі бачив, як їхніх побратимів шматували осколками, пробачати винуватцям не готові. Не готові до того, що люди, які їх посилали на вірну смерть, досі при посадах та грошах. Не готові до того, що нову українську техніку вони бачать лише на телеекранах у звітах про чергові поставки за кордон. Не готові до того, що їхні родини, які залишилися тут без опори, змушені віддавати останні копійки за комуналку.

Про те, як держава шанує своїх захисників та як зупинити війну, говорили учасники прес-конференції, організатори відзначення Дня захисника України в Луцьку 14 жовтня.

Як відомо, на свято Покрови наша країна віднині відзначає День захисника України, тепер це – загальнодержавний вихідний день. З цієї нагоди в Луцьку відбулася низка заходів за ініціативи представників партії «Українське об'єднання патріотів – УКРОП»: було відкрито музей пам'яті Героїв АТО та Майдану; на Замковій площі відбулися урочистості для воїнів Збройних сил України, добровольчих батальйонів та громадських формувань; мистецьке дійство «Козацькому роду нема переводу» на Театральній площі.

У рамках одного із заходів за мужність і незламність духу, самовідданість, виявлені у захисті суверенітету й цілісності України під час АТО волинським бійцям вручили нагороди від Всеукраїнської громадської організації «Спілка ветеранів та працівників силових структур».

«ЩОБ ОТРИМАТИ НАГОРОДИ – ТРЕБА РАДШЕ ВМЕРТИ»

Один із нагороджених – боєць 51-ї механізованої бригади, кандидат в депутати Луцької міської ради від УКРОПу Олександр Кравченко, який нині служить в 14-й бригаді за контрактом. До війська він пішов ще за першої хвилі мобілізації.

«Служу я з першого дня. Луганську область знаю краще, ніж Волинську. За весь цей час тільки сьогодні отримав першу нагороду. Як був призваний у званні солдата, так ним і залишаюся. Хоча за характером служби доводилося виконувати роботу на рівні командирів. Спершу казали, що мобілізованим звань не дають. Тепер я – контрактник, але все залишилося, як і було», – каже він.

Власне, про те, що бійцям колишньої 51-ї ОМБ не дають нагород, до яких представили їх вже більш як рік тому, волинські видання писали не раз. В Адміністрації Президента ще минулого року лежало без відповіді 150 подань. У військових на цю ситуацію власний погляд.

Начальник медичної частини 51-ї бригади, старший лейтенант Олександр Серватович додає: звісно, приємно, коли тебе нагороджують. Але в ситуації з 51-ю ОМБ все набагато складніше.

«Наша 51-а бригада – Богом забута. Щоб отримати нагороди, треба радше вмерти. Було таке, що хлопці випрошували нагороди хоча б покійним. Жоден список до нагородження не дійшов. З нашою бригадою ховали і свої злочини генерали. Поховали героїчну бригаду, яку обстрілювали від Курахового до Іловайська. Якби ж нагородили всіх героїв – було б питання, чого нас розформували», – каже він.

Власне, за бойовим шляхом 51-ї окремої гвардійської Перекопсько-Харківської Празько-Волинської ордена Леніна двічі Червоного прапора ордена Суворова і Кутузова механізованої бригади 13 армійського корпусу Сухопутних військ Збройних Сил України можна описати всю історію АТО від травня до вересня 2014-го. А вже після розстрілу блокпосту під Волновахою, бійців 51-ї ОМБ розпорозили і прикомандирували до інших частин. Так, розрізнені підрозділи воювали в усіх гарячих точках: Лисичанськ, Савур-Могіла, Іловайськ, Мар'їнка. А тепер через це демобілізовані бійці мають проблеми з оформленням документів на посвідчення учасника бойових дій.

Після Іловайська 51-ї ОМБ не стало – її розформували. Натомість винуватців розстрілу під Волновахою, Іловайської трагедії так і не покарали.

ВОЛИНСЬКІ БІЙЦІ: «З НАШОЮ БРИГАДОЮ ГЕНЕРАЛИ ПОХОВАЛИ СВОЇ ЗЛОЧИННИ»

Зліва направо: Олександр Серватович, Ігор Палиця, Олександр Товстенюк, Олександр Кравченко

Волинські бійці навіть зустрічалися з цього приводу із Президентом. Петро Порошенко запевнив, що основою 14-ї механізованої бригади стануть бійці 51-ї ОМБ, які найкраще себе проявили під час антитерористичної операції на Донбасі. Але за рік по тому настало гірке розчарування.

«На зустріч до Президента ми не скаржилися приїхали. Ми просили зберегти принаймні кістяк бригади, передати прапор, зберегти нагороди, історію і дозволити змінювати штат, щоб він відповідав сучасному веденню бою. Президент слухав, кивав генералам, щоб ті записували. Натомість же розповів слізню історію, як його син воює і назвав його мінометний розрахунок, якого немає в природі. Закінчилося тим, що хлопці з бригади порозкидали, викинули за штат. Наново нашвидкуруч зібрали 14-ту бригаду», – констатує Олександр Серватович.

«ТЕ, ЩО Я БАЧИВ ПІСЛЯ ІЛОВАЙСЬКА, – ЦЕ 13 КАМАЗІВ З ТІЛАМИ»

Зрештою, те, що пережили ці чоловіки, так просто не забувається.

«Образа в хлопців лишиться, і якимись подачками це не залатати. Ті, які бачили війну, не простять полеглих. Бо те, що я бачив після Іловайська – це 13 КАМАЗів з тілами в перший день. І я на четвертий день кажу побратиму: «Мені треба своїх відсортувати». А він мені каже: «Извини, Саня, спеціально обученные люди списки все забрали». Це демократична держава? Що вона ховає, від кого? А нагороди нам треба: спитайте, чи ці хлопці нагороджені», – з боєм в голосі розповідає боєць.

До слова, нині Олександр Серватович – довірена особа кандидата на посаду міського голови Луцька від УКРОПу, голови правління Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк» Олександра Товстенюка.

З лютого 2015 року за підтримки Фонду в місті діє програма реабілітації бійців АТО. Власне, піклуватися про них мала б держава, але сьогодні військові сам на сам зі своїми проблемами. Хоча вони надзвичайно потребують підтримки і допомоги психологів.

Програма реабілітації бійців АТО від Фонду не постійнодіюча, бо її автори вірять, що війна врешті закінчиться, і все в країні налагодиться.

«Фахівці працюють не лише з бійцями, а й з дружинами, батьками, дітьми. Їм надають допомогу психологи, ми відправляємо їх в санаторії, з ними проводять арт-терапію. Але це треба робити на загальнодержавному рівні. Бо збільшується рівень алкоголізму, домашнього насильства, а влада нічого не робить. Бійці вчиняють самогубства, але про це мовчать. І це лише початок, а що буде за рік-два?» – наголошує кандидат на посаду міського голови Олександр Товстенюк.

До слова: згідно зі статистикою Міністерства оборони, з початку 2014 року 171 військовий вчинив самогубство.

«НОВА ТЕХНІКА НА ПЕРЕДОВІЙ – ВОЛОНТЕРСЬКІ ДЖИПИ»

Після всіх невдач керівництво держави досі не зробило жодних висновків, кажуть бійці. Особливо вони «поважають» генералітет, який залишився при справах.

«Коли вони до нас приїжджали (генерали, – ред.), то ми дивувалися, як вони взагалі ходять. Таке враження, що в них голова вросла в шию – такі «підтягнуті». З початку бойових дій не змінили жодного генерала. Не вчаться ні на чужих помилках, ні на своїх. Екіпірування, яке на нас було, – все завдяки друзям і волонтерам», – каже Олександр Серватович.

Власне, відтоді мало що й змінилось, розповідають бійці. Нову техніку, якою хваляться на центральних каналах, у зоні АТО так ніхто й не бачив.

«Зараз ситуація в ЗСУ не така критична, як спочатку. Але основні речі, які потрібні для ведення бойових дій, і досі забезпечуються за рахунок людей. Армія видає техніку часів Радянського Союзу, яку ми за власні кошти ремонтуємо. Минулої зими всі радіатори на БМ-21 за коштом волонтерів перепаляли, щоб техніка була в бойовій готовності. Було таке, що під час відводу техніки з «передка» в машини роз'їхалися задні осі, і мусили її відтягувати на буксири. Ми надсилаємо запити на запчастини в штаб тилу на двох-трьох аркушах, а в результаті отримуємо маленьку коробочку з трьома позиціями. Нова техніка на передовій – це волонтерські джипи, якими ми можемо робити рекогносцювання місцевості. Нової техніки в ЗСУ немає. Пам'ятаєте «нові» танки, вручені Президентом? Вони були взагалі без зв'язку, як командир міг віддати підлеглим команду?» – розповідає Олександр Кравченко.

«Нам Тарантіно позаздрив би, який ми «хлам» підняли, чим воюємо», – додає Олександр Серватович.

Зрештою, сьогодні «Укроборонпром» більше лобіює бізнесові інтереси, а не інтереси власного війська, на жаль, – каже засновник Фонду «Новий Луцьк», член політради «Українського об'єднання патріотів – УКРОП» Ігор Палиця.

«Укроборонпромом» поставили керувати людину, яка у Президента працювала в Херсоні ріелтором – продавала автобуси «Богдан». І сьогодні «Укроборонпром» хвалиться, що ми нові танки «Оплот» продаємо Арабським Еміратам й іншим країнам за валюту. А тим часом у нас немає чим воювати. Це при тому, що оборонний бюджет України цього року – 96 мільярдів гривень», – акцентує політик.

Сьогодні підрозділи, які дислокуються в тилу, мають краще забезпечення, аніж у зоні АТО. Там же все й надалі залишається на плечах волонтерів.

ЯК ЗАКІНЧИТИ ЦЮ ВІЙНУ?

Якщо влада визнає офіційно війну, доведеться припинити бізнес у Росії і прикрити російський бізнес в Україні. Доведеться при-

пинити таємні зустрічі. Але це навряд чи вигідно нинішньому керівництву держави, коли підприємство Президента виграє в російському Липецьку суди.

У будь-якому разі війну треба закінчувати, наголошує Ігор Палиця. Найперше – відкрито сідати за стіл переговорів, домовлятися про мир і чесно розповісти про все українцям.

«Ми не знаємо, про що домовляються в Мінську й Парижі. Після переговорів Президент Франції і канцлер Німеччини розповідають одне, а наше керівництво – зовсім інше. Я думаю, основна проблема України сьогодні – це те, що чиновники не кажуть правди. Ніхто не знає, чому дали розгорітися полум'ю в Криму, чому здали Донецьку і Луганську облдержадміністрації, поки це можна було вирішити вчасно. Нам треба було зробити так, щоб конфлікт не почався, треба було сідати і розмовляти чи подавлювати одразу. Або ж розібратися з тими, хто допустив до цього, хто дав команду випустити зі Слов'янська 12-кілометровий караван, який їхав до Донецька 16 годин», – наполягає Ігор Палиця.

Створювати нову армію треба було щонайменше півроку тому, вважає він. Треба було переводити на контракт добровольців – за чесних і достойних умов половина з них захотіли б перейти на контракт. А дійшло до того, що у військо в рамках останніх хвиль мобілізації довелося людей загнати ледь не силою, бо всі побачили, як ставиться держава до тих, хто її захищає.

Ніхто до сьогодні не проводив жодної ідеологічної роботи, не мотивував, чому треба йти в армію, чому треба ставати на захист України, не демонстрував, що поки військові охороняють мир на сході, їхні родини захищені державою.

Відтак мали б по-іншому берегти й розвивати країну, вважає політик. Треба зробити так, щоб Україна стала настільки процвітаючою державою, аби Криму й Донбасу самим захотілося повернутися, каже він.

І для цього не потрібно багато: ліберальні податкові закони, зменшення податку на зарплату, збільшення на 4-5 тисяч прожиткового мінімуму, вкладення коштів у нові дороги тощо.

«Ще півтора року тому ми мали показати Криму, що в нас починає розвиватися рай. Та вони самі зробили б усе, щоб повернутися», – зауважує Ігор Палиця.

Натомість сьогодні влада перекладає відповідальність один на одного. А ось для військових нічого не робить.

«В Одесі є чимало закинутих земельних ділянок, які належать Мініоборони. Інвестори просили цю землю, а взамін вони пропонували 25% квартир віддати військовим, яким досі ніхто не надав обіцяного житла. Я в ці переговори не втручався, бо Мініоборони веде брудну гру. Воно відмовило інвесторам, і земля досі стоїть пустою. Імовірно, ці землі тримають для своїх компаньйонів. І на Волині ситуація подібна. Або ж інший приклад: уряд виділив гроші на придбання квартир військовим за ціною п'ять тисяч за метр квадратний. Але ж в Одесі і цін таких нема. Їх просили: давайте ми купимо менші квартири за реальною ціною, але Кабмін на це не погоджується», – розповів Ігор Палиця зі свого досвіду перебування на посаді голови Одеської облдержадміністрації.

Врешті, з твердженням, що війну можна закінчити лише за допомогою переговорів, а не зброєю, згідні й Олександр Серватович та Олександр Кравченко.

«Коли ми розмовляємо – ми не стріляємо», – кажуть бійці. І розповідають про блокпост під Волновахою. Тоді, з їхніх слів, після перемовин і перепадок з місцевими жителями волиняни таки дійшли згоди. Наступного дня, після розстрілу, вони бачилися з тими самими людьми, і ті переконували, що не причетні до цього. Тож правда про те, хто організував напад на блокпост під Волновахою, може виявитися зовсім не такою однозначною...

X НА ПРАВАХ РЕКЛАМИ

ОЛЕКСАНДР ТОВСТЕНЮК: ПРО БАТЬКІВ, ШКІЛЬНУ НАУКУ І ДОСВІД АМЕРИКИ

Зліва направо: Олександр, Віталій Васильович, Вячеслав та Павло Товстенюки.

Нині сину Віктору – вже 15 років. Саме його Олександр Товстенюк вважає найкращим другом.

Ірина КАЧАН

Як і кожен з нас, Олександр Товстенюк пригадує власне дитинство із особливою

приємністю та ностальгією. – Хороші були часи, – починає розповідь Олександр. – Попри те, що ми не мали й половини тих умов та можливостей, які мають діти нинішні. Однак дуже раділи тому, що у нас було.

ПРО БАТЬКІВ

Народився Олександр Товстенюк, як він сам каже, у простій сім'ї. Перший із трьох синів Віталія і Лідії Товстенюків.

– Я з'явився на світ від великого кохання мами й тата, які дуже любили одне одного, – із приємністю говорить мій співрозмовник. – Вони познайомилися ще зовсім юними у сільській церкві. Стали зустрічатися. Потім тато на два роки пішов до армії. І хоча маму неодноразово кликали заміж, вона дочекалася коханого, і лишень тоді вони побралися.

Батьки родом з Рівненщини, проте доля молоді сім'ю привела до Луцька.

– Ми жили на Тухачевського, 13, це околиця Луцька, район Гуці, – ділиться спогадами Олександр Товстенюк. – У нас не було вуличного світла, телефону, центрального опалення. Отак і росли, але були щасливими. Бо батьки давали головне – любов і ласку.

Віталій Васильович і Лідія Анатоліївна були досить суворі у вихованні. Причому мама, пригадує Олександр, була навіть вимогливішою, аніж тато.

– Мама – дуже сильна і вольова жінка. І переконаний, що багато притаманних мені рис я взяв саме від неї, – констатує Олександр Товстенюк.

– Тата не стало, коли йому було 54 роки, а мені 33, – продовжує Олександр. – Відтоді моє життя стало зовсім іншим. Я втратив дуже дорого й близьку мені людину. І пам'ятаю про це щомиті. У моєму житті було кілька поворотних моментів. Зокрема, дві події – народження сина і загибель тата.

ПРО ШКОЛУ

Олександр Товстенюк розповідає, що досить рано навчився читати. Причому самотужки. Саме з того часу чітко себе пам'ятає.

– Одного дня я збагнув, що мені потрібен буквар. А у нас вдома такої книги не було, – пригадує співрозмовник. – І мама дістала старенький букварик у сусідки, зшила його нитками й дала мені. А коли я взявся читати – виявилось, що уже вмю. Ніхто не вчив навмисне, я тренувався на відривному календа-

рі. Уже до школи, як зараз пам'ятаю, я встиг прочитати «Хатину дядька Тома», багато книжок Майн Ріда і Купера. Мені з цим дуже пощастило, бо у мого дядька, маминого рідного брата, була велика бібліотека. Завдяки їй я впріс серед книг.

Шкільна наука здібному хлопчикові давалася легко. Вчитися, каже Олександр Товстенюк, йому дуже подобалося. На домашнє завдання витрачав зовсім небагато часу, адже робив усе швидко. Проте відмінником не був, траплялися й четвірки.

– Один наш вчитель часто повторював однокласникам, мовляв, чому ви не можете бути такими, як Товстенюк? – з усмішкою пригадує Олександр. – Щоправда, довгий час я недолюбливав математику. Мабуть, тому, що не пощастило з учителькою. Та згодом я наздогнав усе і школу закінчив відмінником, отримавши атестат із відзнакою.

Хуліганом малий Саша Товстенюк не був, у школі завше слухався. Хоча зізнається, що, як у усіх бувало, іноді втікав з уроків.

– Попри те, що нині я щодня тренуюся, у школі уроки фізкультури недолюбливав. Майже не міг підтягнутися, – каже Олександр Товстенюк. – Тим не менш, мені хотілося бути майстром спорту.

Незважаючи на це, батьки обрали для старшого сина більш інтелігентне заняття – музичну школу. Добровільно-примусово.

– Чотири роки грав на фортепіано і п'ять років вчився грати на кларнеті й саксофоні, – ділиться спогадами співрозмовник. – Із самого початку це стало для мене випробуванням. Насправді це була жахлива тортюра. Мама до сьогодні не може мені пояснити, для чого вони з татом мене до цього змушували. Нотна грамота в пам'яті є, я її відчуваю, але навряд зіграв би щось сьогодні.

ПРО ВИБІР ПРОФЕСІЇ

Уже в десятому класі Олександр Товстенюк визначився із майбутньою професією, вирішивши здобувати юридичну освіту. Тоді, каже він, чітко розумів, що хоче стати адвокатом або суддею. Тим паче, десятикласник зі школи №11 посів друге місце на міській олімпіаді з правознавства.

– Утім батькам такі мої наміри не дуже сподобалися. Тим більше, в Луцьку на той момент нікуди було вступати. А відпускати мене на навчання в інше місто вони не хотіли. Боялися, мабуть, аби я не зіпсувався в гуртожитку, – згадує Олександр. – Тому змушений був переорієнтуватися. І хоча вивчав у школі лише французьку, взявся екстрено опановувати англійську. І от за півтора року осягнув шкільний курс. Це допомогло мені після школи вступити на факультет романо-германської філології, на прикладну лінгвістику. То був мій особистий вибір, батьки підтримали.

Студентські роки були не менш цікавими, аніж шкільні. Попри те, що вже тоді, у 96-му, почав займатися бізнесом, відвідував пари й добре вчився. Зрештою закінчив університет із червоним дипломом та хорошими знаннями.

– Не шкодую, що так трапилося. Свій погляд до юридичної освіти я реалізував уже в роботі, все прийшло з бізнесовим досвідом, – каже Товстенюк. – І взагалі я ні про що у житті не шкодую. Зрештою, у цьому немає сенсу. Насправді кожного з нас веде Бог. Доля людини – від Господа, який завжди дає нам право вибору. Я у це щиро вірю.

Власне, оцей світогляд Олександр намагався передати 15-річному синові Віктору, якого вважає своїм другом. Тішитися, що виховує гарну і здібну дитину.

– І хоча сімейне життя у нас із дружиною не склалося, стосунки маємо гарні, – гово-

римо про відверте. – Жінка, яка подарувала мені сина, завжди буде у моєму житті. І за них обох я до кінця своїх днів нестииму відповідальність.

ПРО АМЕРИКУ

Власне, що таке відповідальність, Олександр Товстенюк збагнув давно, живучи деякий час у США.

– У 1999 році ми з дружиною поїхали до Америки, – розповідає Олександр. – Тоді до нас приїздили чимало американців, які опікувалися евангелізацією Волині. А ми з дружиною працювали перекладачами. І так сталося, що спробували пожити за кордоном. Там же, у США, 2000-го і народився син Віктор.

Життя в Америці, переконує, дало йому не лише вільне володіння англійською.

– Це був серйозний життєвий досвід для мене, зовсім молодого чоловіка, – каже Олександр Товстенюк. – Америка позбавила мене отієї самовпевненості і юнацького максималізму, що, як виявилось, таки були. А все тому, що там ти почувашся не просто маленькою людиною, а ніким. Ця машина рівняє усіх. Оці відчуття не викликали комплексу, а навпаки – загартували. Тим паче, у Штатах я досить важко працював, кілька місяців розвозив пошту, посилки. Бували дні, коли найжджав понад тисячу кілометрів за день. Та я був свідомий того, що на мені серйозна відповідальність. Адже тоді мав поруч вагітну дружину, ми жили у чужій країні, де треба було дбати про себе і свій завтрашній день.

– Коли я вертався звідти, то дав собі слово, що за десять років прилечу в Америку бізнескласом, – пригадує Олександр Товстенюк. – І я виконав цю обіцянку самому собі навіть раніше – через сім років. Не знаю, чи можна називати мене успішною людиною, я завжди протилежно таким штампам. Хочеться для інших, близьких і зовсім чужих, бути просто людиною. Це найважливіше.

Х ОЛЕКСАНДР ВІТАЛІЙОВИЧ ТОВСТЕНЮК

Народився 22 вересня 1977 року у Луцьку. У 1995 році закінчив середню школу №11. У 2001 році завершив навчання на факультеті романо-германської філології Волинського державного університету імені Лесі Українки («Прикладна лінгвістика»). У 2003 році здобув другу вищу освіту в Луцькому державному технічному університеті («Економіка та управління підприємства»).

У 2014-му закінчив аспірантуру Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки («Економіка та безпека підприємства»), кандидат економічних наук.

Голова правління Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк», кандидат на посаду міського голови Луцька від «Українського об'єднання патріотів – УКРОП».

В останню неділю жовтня лучани обиратимуть міського голову Луцька та новий склад міської та обласної рад. Для деякого вибори – це вже не нова справа. Для тих, кому нещодавно виповнилося 18 років, – то навіть трепетний крок. Як відбуватиметься процес голосування та як не заплутатися у бюлетенях – йтиметься далі.

1 КОГО МИ ОБИРАТИМЕМО 25 ЖОВТНЯ?

Жителі міста, які зареєстровані у Луцьку, 25 жовтня, у неділю, обиратимуть нового міського голову, депутатів міської та обласної рад. Таким чином, за результатами голосування ми матимемо нового мера Луцька, а також 42-х депутатів, які балотуються від політичних сил. Мажоритарний спосіб обрання – відсутній.

Волинська ж обласна рада налічуватиме 64 депутати. Найбільше представництво депутатів у раді матиме місто Луцьк – 12 мандатів.

2 ЯКИЙ ВИГЛЯД МАТИМЕ БЮЛЕТЕНЬ?

Лучани отримають три бюлетені. Один – для вибору міського голову, ще два – для обрання депутатів Волинської обласної та Луцької міської рад.

На бюлетені спершу великими літерами вказується повна назва місцевої організації політичної партії. Після неї в дужках читаємо ім'я лідера списку (перший номер виборчого списку) до відповідної місцевої ради, якого буде обрано автоматично в разі подолання партією виборчого бар'єру в 5%.

Великими літерами наприкінці вказується ім'я кандидата від відповідної партії у вашому виборчому окрузі.

5 АКТУАЛЬНИХ ВІДПОВІДЕЙ ДЛЯ ВИБОРЦІВ

Ставлячи хрестик або галочку (чи будь-яку іншу позначку) у квадратіку бюлетеня, виборець одночасно голосує за партію, лідера списку та відповідного кандидата у депутати в окремому виборчому окрузі.

Ознайомитися зі списками партій і їх кандидатами можна буде на інформаційних стендах у виборчих дільницях. Однак таке поняття, як програма кандидата, законодавець не передбачив. Тому варто ознайомитися з діяльністю претендентів завчасно.

3 ЯК ПРАЦЮВАТИМУТЬ ВИБОРЧІ ДІЛЬНИЦІ?

Виборці зможуть проголосувати з 8:00 до 20:00 без перерви. Де відбудеться голосування, ви зможете дізнатися зі свого персонального запрошення, яке вам вже мали би вручити. Якщо цього не сталося, то зверніться до Державного реєстру виборців.

Виборчий бюлетень заповнює виборець особисто в кабінеті для таємного голосування. За 5 хвилин до 20:00 голова дільничної виборчої комісії оголошує про закінчення голосування та зачинення виборчої дільниці. Виборці, які станом на 20:00 прийшли до дільниці для голосування, мають право проголосувати.

4 ЯК РАХУВАТИМУТЬ ГОЛОСИ?

Вибори депутатів проводяться за пропорційною виборчою системою в багатомандатному виборчому окрузі. Цей округ поділено на територіальні виборчі округи. Кожна партія у своєму списку має закріплені кандидати за такими округами.

Аби пройти у раду, партії мають набрати не менш як 5% голосів. Втім, окрім виборчої квоти, законодавець встановив ще одну: партії мають набрати ще й мінімальну кількість голосів, потріб-

них на один мандат. Її вираховують за результатами виборів, поділивши усі голоси на кількість депутатів у раді. Таким чином, ваша улюблена партія може набрати 5%, але не проходитиме, бо відсутні голоси за один мандат. А може й бути така ситуація, коли кандидат голоси набрав, а от партія – поза п'ятивідсотковим бар'єром.

Єдиним гарантовано прохідним кандидатом у партії, що подолала п'ятивідсотковий бар'єр, є та особа, яка йде першою у списку партії. Команду їй складуть ті представники партії, які набрали

найбільше відсотків голосів на своїх округах.

Проте для Луцька подолання партією п'ятивідсоткового бар'єру означатиме отримання щонайменше двох депутатських мандатів. Якщо ж голосів, відданих за партію, що його не подолали, буде багато, – то й на всі три мандати.

Що стосується вибору міського голову, то лучани мають віддати за одного з кандидатів 50%+1 своїх голосів. Якщо ж цього не станеться, то на місто очікує другий тур виборів, у якому змагатимуться два кандидати, які набрали найбільше голосів.

5 ЯКЩО МЕНЕ НЕМАЄ У СПИСКУ?

Пам'ятайте, що у день голосування зміни до уточненого списку виборців не вносять. Якщо ви виявили неточності стосовно себе або інших осіб чи не побачили себе у списку виборців, не зволікайте зі зверненням до відділу ведення Державного реєстру виборців.

Пам'ятайте, що якщо зміна місця голосування залежить від вашого стану здоров'я, ви маєте такі крайні терміни подання звернень:

- до дільничної виборчої комісії із заявою про забезпечення голосування за місцем перебування виборця разом з довідкою медичної установи про стан здоров'я виборця – не пізніше 20:00 23 жовтня.

- до дільничної виборчої комісії із заявою про забезпечення голосування на своїй виборчій дільниці виборцю, у запрошенні якого є відмітка про постійну нездатність пересуватися самотійно, – не пізніше 12:00 24 жовтня.

Для перевірки своїх персональних даних потрібно звертатися у відділ ведення Державного реєстру виборців, який розташований за адресою: м. Луцьк, вул. Богдана Хмельницького, 19, кабінети 109, 103.

ДОВІДКИ ЗА ТЕЛЕФОНАМИ:
77-79-17, 77-79-52, 77-79-53.

25 жовтня відбудуться вибори до місцевих рад. Чимало українців розчаровані тим, як повільно та часто недолуго відбуваються в країні реформи. Мовляв, навіщо марнувати час на вибори, якщо вибір все одно зроблять за нас. А ось і ні! Власне, не проголосувавши, ми робимо вибір на користь тих сил, які й розраховують на бездіяльність українців.

Вибір, кажуть, є завжди і він починається з того моменту, коли ви перетнете поріг виборчої дільниці й відчуєте власну відповідальність. Вибір починається з вас і вашої активності.

«Хроніки» відібрали афоризми сучасників і класиків української культури, які ще раз підкреслюють, що вибір завжди за нами, втім варто не лінуватися його зробити, визнавати власні помилки і не допускати їх в майбутньому.

1 «Ти сам собі країна» (Кузьма Скрябін)

«Усе пропало, всюди – зрада», – цими словами нас, українців, щодня гіпнотизують песимісти й політики, які не хочуть, аби ми вірили у краще, а головне – діяли. Зміни починаються із кожного громадянина, його щоденних вчинків. Вони починаються і тієї миті, коли в неділю, 25 жовтня, ви відвідаєте вашу виборчу дільницю і віддасте свій голос достойним, на ваш погляд, кандидатам.

Нехай звички викидати сміття в урну, турбуватися про навколишнє середовище, виконувати свої громадянські обов'язки стануть такою ж повсякденною процедурою, як ранкове чищення зубів. Тоді, коли кожен подивиться на себе та буде відчувати власну відповідальність, і почнуться зміни.

5 ПРИЧИН ЧОМУ ВАРТО ПРОГОЛОСУВАТИ

2 «Огидна річ – наша терпеливість. Наша звичка відмовляти собі у всьому. Так усе може відмовитися від нас» (Ліна Костенко)

Ми часто чуємо гасло «Дайте владу молодим, незаангажованим, геть совок!». А ви готові цей совок викинути і з власної голови, і з владних кабінетів? Приходьте на вибори і вирішуйте.

Єдиний спосіб виконати таке прохання – це допустити до влади нове покоління політиків. Дратує стан справ, який є? Обирайте ім'я тих, хто не встиг себе запламувати пустопорожніми обіцянками, має стратегічне мислення та бачення розвитку громади. Навіщо ж наступати на одні й ті ж граблі та чекати від зрадників вірності, а від пустопорожніх обіцянок – дій? Українці – народ терпеливий, втім часом варто, аби такі терпець урвався.

3 «Мало хто розуміє боротьби, громадяни згадують про політиків лише на певній стадії неспухи й злоби, мовляв, головне – потрапити до прохідної частини списку, а там що хочеш роби, можеш прямо в сесійній залі курити свої гриби» (Сергій Жадан)

Влада – це інструмент. А згідно з Конституцією, уся повнота влади в Україні належить народу. Досить знущатися і з народу, і з Конституції. Якщо повнота влади в руках у нас, українців, то ми просто зобов'язані використати всі законні способи її чинити. На жаль, як свідчать історія і щоденні рахунки, держава згадує про своїх громадян лише перед виборами. А

що далі? Далі – забуття до наступного волевиявлення. Втім варто пам'ятати, за кого ми голосували, чим це обернулося і як не повторити історію. Прийти на вибори – це шанс не повторити історію.

Відповідальність мусить бути не лише у тих, хто має важелі впливу, а й у тих, хто такі повноваження дав.

4 «Та се Лис! Простісінкий фарбований Лис! Ще й паскудною олійною фарбою фарбований! Тьфу! А ми собі думали, що він не знає хто такий! Ах ти, брехуне! Ах ти, ошуканче!» (Іван Франко)

Іти на вибори варто для того, щоб не бути ошуканим «фарбованими лисами», які просто змінюють політичні барви, прапори, а по суті – залишаються тими ж пустословами, які турбуються про

власний добробут. Вони із тої корги, які просто хочуть бути біля влади, які вміють лише бути політиканами. Гарними словами у вуха задурюють голови, а потім сміються.

Закликають до миру, але не зупиняють війну, дякують бійцям, втім – посмертно, говорять про наповнення бюджету, однак вигадують нові способи його зубожіння.

Не лінуйтеся пошукати інформацію про кандидатів, побачити, що вони зробили, а головне – які ідеї вони мають, що пропонують. Вам жити у місті, тут ваш дім і ви вправі знати, яке майбутнє його очікує.

5 «Та нам з тобою своє робити, Відкрити очі і далі йти! І зуби сильно стиснувши, маму ніжно любити Хто ж тоді, як не ми, брати?!» (Славко Вакарчук)

Не варто на когось сподіватися і просити допомоги. У Європи – свої клопоти, у США – свої проблеми. Здається часом, що навіть у Києва свій окремий світ. Втім прийдешні вибори – місцеві. Вони вирішать долю конкретного міста, вулиці, будинку, так чи так вплинуть на кожного громадянина. І лише від нас залежить, яким буде цей вплив.

Зрештою, єдиною причиною прийти і проголосувати є та, що волевиявлення – це наше священне право. За нього ми, наші прадіди й батьки боролися. Цінуймо ж його і не втрачаймо шансу для змін. Прийдіть на вибори, проголосуйте!

БАРВИСТИЙ ЛУЦЬК НА АКВАРЕЛЯХ ГАБСБУРЗЬКОГО МАЛЯРА

Олександр КОТИС

У 1916 році світ побачила серія чудових акварелей, які стали хорошим доповненням низки образотворчих робіт про Луцьк. Їх зробив віденський художник Леман, якого привабили старовина і сучасність Луцька Першої світової війни.

У червні 1914 року сербський студент Гаврило Принцип застрелив австрійського ерцгерцога Франца Фердинанда. Це вважається формальним початком Першої світової.

Буквально через рік після вибуху війни Луцьк був окупований австро-угорськими військами. Сталося так, що німецьке командування та його союзники вирішили суттєво ударити по східному фронту, щоб завдати поразки Росії. У 1915 році війська останньої змушені були відступати. Спочатку здали територію Польщі, далі втрачали західні українські землі, Волинь у тому числі.

29 серпня австрійські війська наблизилися до Луцька. Росіяни поспішили покинути місто. Уже вдень 31 серпня австро-угорські війська вступили в місто через нинішній проспект Волі. Під вечір австрійці прийшли з боку Красногого теперішньою вулицею Ковельською.

Перша світова війна залишила в Луцьку чимало слідів. Після буремних подій лише самих військових кладовищ та меморіалів у місті було кілька. Ще одним спадком того періоду є образотворчі роботи. Місто змальовували різні художники, а фотографії спеціального військового відомства знімали міські вулиці, будинки. Ті зображення є дуже цінними сьогодні, бо не тільки показують втрачені упродовж історії споруди, а й сам дух Луцька того часу.

У 1916 році в місто прибув маляр із Відня Леман. Він намалював 13 акварельних зображень Луцька. Їх стали тиражувати на поштових картках, якими австрійські вояки надсилали повідомлення рідним додому.

На цих роботах Луцьк постає зовсім не воєнним містом. Він потапає в зелені і цвіті фруктових дерев, будівлі й старі пам'ятки барвисті, то освітлені жовтогарячими кольорами призахідного сонця, то поринають у сині густі тіні дерев. Леман змалював весняний Луцьк 1916 року. Акварелі було виконано

протягом березня, квітня і травня.

Можливо, художник зробив би більше робіт із Луцьком, якби не швидкі події на фронті. Поки він працював у місті, вилазив на замок, на різні будинки й мандрував горбистими околицями для пошуку найкращих панорам, у військових кабінетах готували Луцький прорив. Ідея в командування Південно-Західного фронту, генерала Олексія Брусилова, була така: завдати основного удару по австрійцях в напрямі Луцька, а також три допоміжні удари південніше – через Галич, Коломию і Чернівці. Ставка була на потужну Восьму армію.

3 червня почався наступ. Загальна чисельність російських вояків по всіх чотирьох напрямках – майже 600 тисяч осіб. О восьмій ранку 6 червня австрійці почали евакуацію з Луцька штабу 4-ї армії, який розташовувався у місті, а також інші військові інституції. О 16:00 вони повністю покинули місто, а вже надвечір його зайняли російські війська. Австро-угорці ж більше в Луцьк не повернулися.

15 ФАКТІВ ПРО ЛУЦЬК ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ

1. В останні серпневі дні 1915 року в Луцьку не було влади. Росіяни втекли, а австрійці ще не прийшли. За словами очевидців, у ці два дні місто заповнили виселенці з Холмщини. Це були голодні чоловіки й жінки, які почали нападати на луцькі магазини і грабувати їх. Буквально одразу міщани стали формувати підрозділи самооборони. Бої самооборони і нападників тривали цілу ніч на 31 серпня.

2. Прибульці одразу стали формувати міський магістрат. До його складу увійшли переважно поляки, але були там по одному-двоє росі-

ян, українців, євреїв, чехів. Серед членів нового магістрату був і пивовар Вацлав Земан.

3. У Луцьку діяв картографічний відділ австрійської армії. Він розташовувався у будинку, який зберігся до сьогодні – на перетині вулиць Шопена і Степана Бандери.

4. У кінці вересня російські війська намагалися взяти місто, проте атаку відбили австрійці.

5. Одне з місць бою в Луцьку – вокзал, де були військові склади зі зброєю. Під ворожими кулями і під вибухами снарядів луцькі пожежники гасили склад. Завдяки організаційним здібностям начальника луцької пожежної команди Михайла Снітковського ніхто з пожежників не загинув, а пожежу локалізували і не допустили підризу усього складу.

6. Під час австрійської окупації дуже постраждали караїмська кенаса та лютеранська кірха. Було скинуто кілька бомб на місто. Одна з них влучила у будинок на перетині нинішніх вулиць Лесі Українки та Кривий Вал.

7. У той час над містом літали дирижаблі. Один із них через воєнні пошкодження упав неподалік Луцька. Це сталося у грудні 1915 року.

8. Щоб побороти епідемію тифу, яка стала ширитися містом у 1915 році, вирішили провести примусову дезінфекцію жителів Луцька. Усіх євреїв міста примусово роздягали, стригли і купали.

9. Ще на початку війни в Луцьку стали створювати окремі кладовища, де ховали загиблих. Братське кладовище утворила російська влада ще до австрійської окупації біля приходського цвинтаря край Феодосіївської церкви на нинішній вулиці Володимирській. Від нього

до сьогодні залишилося тільки два металеві хрести. Після наповнення міста австрійцями поруч збудували кладовище для полеглих вояків різних національностей у складі армії Австро-Угорської імперії. Інше місце захоронення австро-угорських воїнів було на сучасному проспекті Перемоги. Там спорудили меморіал Pro Patria, щоб увічнити тих, хто поліг у війні. Територію впорядкували, розбили клумби, доріжки, збудували символічний обеліск. Зараз на його місці – школа №5.

10. Австрійські будні Луцька тривали до початку червня 1916 року, коли російські війська вибили австрійські на захід. Передувала цій події дуже ретельна підготовка у штабі російської армії. А цілу операцію, проведену на значній території від Волині до Буковини, славетну сторінку Першої світової війни, назвали іменем столиці Волині – Луцький прорив. Альтернативна назва – Брусилівський прорив.

11. Одного зі шпигунів, які були запущені для розвідки ситуації на окупованих австрійцями територіях, зловили і судили в Луцьку. Ця подія набула широкого розголосу. Шпигуна провели вулицею Головною до Окружного суду, де повісили за великої кількості спостерігачів.

12. Неподалік Луцька перебував останній імператор Габсбургів Карл I.

13. У січні 1916 року утворилося Товариство християнської благочинності. Тут давали близько 30 обідів для убогих щоденно.

14. Австрійська влада видавала щомісячно певну суму на добродійні цілі, яку далі розподіляв магістрат серед бідних християн та євреїв Луцька.

15. Попри війну, в місті часто відбувалися театральні вистави. Популярну демократичну сцену «Замок Любарта», розміщену в замку, постійно здавали в оренду єврейським, українським та польським гурткам луцьких любителів театру.

«ОФОРМЛЯНДІЯ» МАРКІЯНА КАМИША: ІСТОРІЯ ОДНОГО ІЗ МІЛЬЙОНІВ ВІДЧУЖЕНЬ

Лілія БОНДАР, Оксана ПУНЯК

«Оформляндія, або Прогулянка в Зону» – книга маловідомого українського письменника Маркіяна Камиша про мандри Чорнобилем, які розпочалися у 2009 році і тривають дотепер. Автор книжки провів там близько 200 ночей. Під зірками мертвої зони йому довелося святкувати навіть свої дні народження.

– Коли вирішив викласти свої прогулянки в зону у книгу?

– Те, що маю написати щось про Чорнобильську зону, вирішив ще дуже давно. Десь у 2009 році. Але тоді зрозумів, що зони я не знаю. Тільки після двох років перебування там почав писати цю книгу. Бо до мене дійшло, як сприймаю ці закинуті землі, села. Від постійного перебування там навіть навчився розрізняти ідентичні пейзажі. Текст писав поволи, не поспіхом, і тільки тоді, коли повертався додому.

Коли перебував тиждень подалі від цивілізації, то повертаєшся трохи інакший, загальмований і відморожений від усього світу. У такі миті писати найкраще. Цей стан абсолютної відчуженості триває два-три дні. Тому «Оформляндія» написана у повній зміні свідомості. Я прирівнюю це до наркотиків. Бо голова тоді працює зовсім не так, як зазвичай.

– Не бойся, що після виходу цієї книги у світ сталкерів увірвуться мандрівники та туристи?

– Ні. На щастя, популяризація зони розпочалася достатньо давно. А нелегальний туризм тихо та спокійно існував десь з 2003 до 2007 року, коли люди ще масово не користувалися інтернетом. «Оформляндія» – це продукт кількарічної медитації та заглиблення у цей світ. Не намагався зробити це якось путівником зони, мовляв, тут таке село, а тут бухають нелегали, а в цій хаті бухали мародери два тижні тому. Це радше заглиблення у цю тему, а не спроба охопити все. Тут немає чіткої карти всіх маршрутів, бо все це й так можна знайти в інтернеті. Це мандрівка не в ширину, а в глибину. Тут намагався показати, як змінюється моя свідомість від перебування в зоні, роздуми про те, що я вкотре тут роблю.

– Пам'ятаєш, як уперше пішов у Чорнобиль?

– Насправді це сталося давно, у 2009 році. Спочатку думав, що вивчу інформацію в інтернеті, а тоді вже зберуся й піду. Але я на це все забив і пішов аж наступного року. Тоді ми ще відчували себе авангардним рухом, це була купка людей, які справді туди ходили. Тоді не було такого гігантського розголосу, який є зараз. Кількість людей, які постійно туди ходять, не змінювалася. Процес популяризації я не контролюю, не можу його зупинити. Навіть якби я написав памфлет, який закликає: «Люди, не ходіть сюди, бо це місце негарне», то це жодним чином не вплинуло б на популяризацію.

– Чому з'явилася ця книжка?

– Чорнобиль зовсім не представлений в українській літературі. Є Чорнобиль, є нелегали, але українська література про це мовчить, вона німа. Тому я намагався цей пробіл заповнити.

– Для тих, хто хоче піти в зону вперше, що порадиш?

– Насправді я міг би відповісти на це так: вам треба це і це. Але Чорнобильська зона – це територія інкогніто, земля невідомості. До цього не треба максимально готуватися. Серед західноєвропейських туристів

є така думка: «Я їду в країну і про неї нічого не читаю». Коли я йшов туди вперше, то майже нічого не знав про це місце. Від цього враження були ще яскравіші. Коли бачиш в інтернеті фото звідти, бачиш ці гігантські мачти «Чорнобиль-2», то думаєш: «Господи, оце махіна, сьоме диво світу». Але коли ти навіть не знаєш, що воно там таке є, йдеш лісом і натикаєшся на це, то почувашся людиною, яка пережила Апокаліпсис. Якщо хочете відчувати себе саме такою людиною, то йдіть у зону.

– Як друзі, батьки ставляться до твого захоплення? Не просяться з тобою?

– Тато про це вже дізнався не може, мама сприймає абсолютну нормальність. А друзі після двох років мого ходіння казали: «Слухай, а може, ми підемо з тобою?». Багатьох із них я просто заразив цієї зоною. Тепер ходять вже без мене. Якщо ідентичність Франківська – це гори, Одеси – море, то ідентичність Києва – у Чорнобилі. Більшості киян ця тема торкнулася. Усі пам'ятають порожнє місто влітку 1986 року, коли стиглі абрикоси валилися, бо нікому було їх обривати. Це гігантська травма, яка робить Київ не таким, яким він є зараз.

– Українська література не надто багато пише про Чорнобиль...

– Література реагує швидко на Майдан, на війну, яка точиться, але якщо говорити про Чорнобиль, то є тільки такі книжки, у яких пишуть про цю трагедію, як про місце, де час зупинився. Але реальність зараз уже інша і одну із її граней я намагався у цій книжці показати. Це вже не ретроспектива, вона кардинально відрізняється від усього, що було. Це фіксація одного з явищ зони, про яке глибоко не говорять ніхто.

– Чи можеш ти назвати свою залежність від Чорнобиля поганою звичкою, наприклад, як куріння чи алкоголь?

– Насправді це така паскудна звичка, адже вона дуже впливає на здоров'я. Там ніхто не виконує ці норми радіаційної безпеки. Кияни ходять туди частіше, а людям із інших міст їздити довго. Був один «наркоман» зі Львова, який з'їздив 17 разів. Щоразу йому доводилося переживати дві ночі у плацкартному вагоні, а це – дві ночі, вирвані із життя. Його результат – це вже досягнення. А киянам ніщо не заважає. І коли мене питають, чому я не обрав Азію чи Таїланд, то відповідаю, що це круто, бо найбільш екзотичне місце на землі – у трьох годинах їзди

від мого дому.

– Що відрізняє тих людей, які відвідують зону, від соціуму?

– Усі вони нероби в доброму сенсі. Вони можуть бути дрібними бізнесменами, фотографами, офісними працівниками, професійними рибалками. Найчастіше вони ще й туристи і зовсім не люблять радіацію. Вони просто зацікавлені.

– Судячи із прочитаного, ти завжди обираєш незручну погоду: то величезний мороз, то злива.

– Паскудно завжди. Найбільш золотим сезоном є кінець березня. Ще немає комарів, мало кліщів. Бо у середині квітня вже починається психоз, пов'язаний із черговими роковинами катастрофи. Влітку ходимо туди без спальника. Узимку, коли в Києві снігу ще небагато, то в зоні вже буде по коліна. У цю пору можна так заритися. Тоді розумієш, що ніхто тебе тут не знайде. От тоді відчуваєш повне відчуження. Взимку – це складно, холодно і відчуття такі, ніби прийшов туди вперше.

– Скільки днів найбільше ти там перебував?

– Двадцять днів. Тоді у мене було все, я навіть не виходив до цивілізації. Довго там не пробудеш. Бо можна здуріти. Це психоз. Повернувся й відразу почав писати. Розумів, що такого стану більше не буде ніколи.

– Чи є вже пропозиції від закордонних видавництв?

– Думаю, що скоро будуть приємні новини. Видавці кажуть, що все обнадійливо. Це не суто моя позиція, мовляв, це круто, це вистрелить у Європі. Це позиція моїх видавців, які на ринку вже 20 років, які думають, що це справді працює.

– Від чого походить назва книжки?

– Причиною назви «Оформляндія» став гігантський шматок нелегального фольклору, бо коли нелегальні туристи ловлять у Чорнобильській зоні відчуження, то на них складають адміністративний протокол, а в побутовій мові міліції цей протокол оформляють. І оскільки зона – це земля протоколів, то «Оформляндія» – це такий логічний неологізм, який я вирішив поставити в назву, але, як кажуть мої видавці, ця назва навряд чи буде працювати в Європі. Тому до неї є роз'яснення – «Прогулянка в Зону», яке залишиться для більшого загалу. Ця книжка – не тільки для тих людей, які цікавляться чорнобильською тематикою, це не є збірка якихось історичних сухих викладів, це

– Інших людей там часто зустрічав?

– Якщо говорити про зустрічі з якимись іншими людьми, з тими ж самими мародерами, то вони, звісно, були, і були не завжди приємні, але завжди без наслідків. Але наслідки можуть бути. Одного разу мій товариш з компанією йшов у зону, їхав автомобіль, і вони не помітили його. З автомобіля вибіг чоловік і вистрелив з гвинтівки понад їхніми головами, бо думав, що то браконьєри. А потім сів у машину і поїхав.

– Страшно не буває?

– У мене був страх, коли я там гуляв удвох зі своєю дівчиною. Тоді було страшно зустріти там компанію колишніх зеків, які прийшли пиляти метал. Бо я не знаю, як усе це закінчилося б, а коли компанія з чотирьох-п'яти молодих людей, які поводяться достатньо розкуто, то боятися нічого.

– Ще про Чорнобиль писати меш?

– Якщо «Оформляндія» – це історія місця, то один із наступних романів – це буде історія людей, які живуть за колючим дротом. Вона буде дуже великою, я над нею почав працювати, там дуже багато характерів, людей, які варті того, аби про них написати.

– Як щодо тварин? Не було такого, що ви прокидаєтесь, а вашу їжу вже хтось доїдає?

– Було. Щодо тварин: вовків у зоні дуже багато, знайомі екологи нарахувують від 100 до 300 голів – це багато, як на ту територію. Вони там постійно вивють, спочатку ти дуже цього боїшся, але потім розумієш, що насправді вони бояться людей. Навіть коли ти йдеш сам, коли прохолодно, то вони просто відходять. Вони не полюють на людей. Також дуже багато кабанів. Але до них дуже швидко звикаєш. Мій друг цієї весни ходив сам. У нього був такий абсолютно прекрасний випадок: він просто йшов і спотикнувся об кабана. У результаті друг втік в один бік, а кабан – в інший. А у чорнобильських пожежників є ручний кабан. Він абсолютно нормальний і соціалізований. Є дуже багато коней Пржевальського, яких запустили в Чорнобильську зону відчуження в 90-х роках. Однак поголів'я цих коней значно зменшилося, бо їх відстрілювали за часів Януковича. Ці коні бувають дуже агресивними, якщо на них натрапити вночі, коли вони десь сплять. Така ж ситуація з лосями та риссю.

– А рибу там ловлять?

– Риба – це окрема тема для книжки. У мене є приятель, який працює у рибальстві там, де кордон між зоною і не зоною, там дуже багато риби. І навіть сформувалася ціла субкультура риболовля. Риболовля стартує, шойно починається сезон. Ці люди домовляються з міліцією, яка їх пропускає у саму зону, де улов набагато кращий. Найнеприємніше з цього всього, що ця риба йде із бази «Нептун» до київських ресторанів. Я спілкувався з мародером, який розповів, що вони ввозять і рибу, і дичину, і гриби, бо це індустрія.

– Чи багато людей, які повернулися в зону після аварії?

– Є самопоселенці. Дуже показовим є випадок села Луб'янки. Це улюблене село Ліни Костенко, у неї там була секретна дача. У 2010 році там жило близько шести самопоселенців. Зараз, за останніми даними, залишилося двоє чи одна людина. Тобто на всю зону набереться, може, 50 самопоселенців. Здебільшого то бабусі, які поступово помирають.

– З боку Білорусі люди заходять у зону?

– У них там є своя територія, яка за розміром майже ідентична. Це Поліський радіаційний екологічний заповідник. Але вони зробили розумніше: якщо у нас все загоріло парканом, мовляв, тут можна, а там – ні. То у них зона сегментована: є квадрат, в якому можна випасати худобу, але пити воду там не можна; є квадрат, в якому можна збирати ягоди, але вирощувати хліб не можна тощо. Там можна пересуватися, але це дуже популярне місце. Там живуть зубри і ведмеді.

перша українська література на цю тему. Стиль, яким я намагався все передати, – дуже емоційний, я писав максимально зсередини. Дуже сподіваюся, що скоро у мене з'являться конкуренти, бо ця тема – невичерпна. У Чорнобильській зоні є багато різних цікавих особистостей – це, наприклад, мародери, які тягають метал. То специфічні люди з особливою говіркою, з цілим пластом свого фольклору. І вже вони є чудовим сюжетом на сотню романів, не кажучи про браконьєрів, контрабандистів. Чому ці теми можуть бути цікавими? Одним із знакових романів цього року є «Карбід» Андрія Любки. Він про контрабанду, про нелегальні чорні схеми, які зараз усім цікаві. Людей потрібно запросити вивчати такі процеси, дати зрозуміти, що Чорнобильська зона – це не якась мертва земля, вона живе далі, за своїми законами, які часто химерні. Це той самий колорит, за яким полюють всі, хто робить якісь репортажі, пише якісь тексти, колорит, якого ви не знайдете в цивілізованих місцях.

– Якою має бути сучасна українська література?

– Наприклад, у Польщі зараз дуже модна література реальних довідів, а українська література – це я посиджу, пофантазую, як працюють в офісі тощо. Так, це класно, така література може бути, вона може еволюціонувати у речі, які стилістично будуть довершені, які будуть отримувати міжнародні премії за якусь стилістику, але рецепт успіху української літератури на міжнародному ринку, як я вважаю, це – максимально яскрава стилістика і література реального досвіду. Нам бракує чогось такого справжнього, як смак господарського мила на 72%. І що більше такого буде, що більше воно буде поєднуватися зі стилістичною довершеністю, то ближче наша література стане до світових взірців. І що далі вона буде туди виходити, то краще ми зможемо репрезентуватися, то більше ми зможемо відкритися світу. Чорнобильська зона така, як вона є, така, як вона була зовсім недавно, – це те, що відрізняє нас від усього світу, і за рахунок цього ми можемо дуже вигідно репрезентуватися. Власне, тому я вибрав цю тему.

– Чи було у твоїх мандрах щось найбільш неочікуване, те, про що ти взагалі не думав, що воно існує, а воно там є?

– Якщо говорити про візуальну частину, то перше, що я для себе зрозумів, – наскільки все там заросло. Бо раніше уявляв собі розлогі вулиці, закапелки, де все з бетону, який нібито вчора покинули.

Я думав, що це місце наганятиме на мене сум, меланхолію, але – ні. Воно наганяє на мене тільки спокій. Коли я прихожу до тих закинутих будинків, розумію, що заспокоююся і в мене нема ніякого депресивного стану. Я помічаю, що нелегали, коли їм погано, коли в них якісь проблеми в житті, йдуть в зону і знаходять там спокій. Я прихожу туди не до людей, бо людей і в Києві багато.

ПОНЕДІЛОК 26 ЖОВТНЯ

UA: Перший ПЕРШИЙ 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 01.30, 05.10 Новини 06.10, 07.10 АгроЕра 06.20, 08.25, 00.25 Від першої особи 06.45, 07.15, 08.15 Спорт 06.55, 08.40 Ескулап 07.25 Ера будівництва 07.30, 23.25 На слуху 08.45 Корисні поради 09.00, 05.45 Вічне 09.20, 18.55 Про головне 10.00 Перша студія 10.20, 11.35, 01.45 Д/ф

12.25 «План на завтра» з Анастасією Рінгіс 13.15 Вікно в Америку 13.50 Т/с «Естонська РСР» 14.50 Казки Лірника Сашка 15.25 Х/Ф «БАБУСЯ БУМ» 18.05, 05.00 Час-Ч 18.15, 01.20 Новини. Світ 19.30 Дорогі депутати 20.00 Перша шпальта 20.30 Зроблено в Європі 21.30, 05.35 Новини. Спорт 21.45, 22.45 3 перших вуст 21.50 Подорожні 23.00, 00.00, 01.00 Підсумки 02.40 Т/с «Минають дні, минають роки»

1+1 06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 23.15, 03.15 «ТСН» 09.30 «Чотири весілля 4» 10.45 «Міняю жінку - 9» 12.20 М/ф «Ляля Муромець і Соловей-розбійник» 14.00 «Сліпа» 14.40 «Сімейні мелодрами - 6» 15.40 «Клініка» 17.15 Т/с «Заборонене кохання» 20.30 «Чистопевс» 21.00 Т/с «Між нами, дівчатами» 22.00 «Гроші» 00.00 Х/Ф «ФОРТУНА ВЕ АСА» 01.45 Х/Ф «КРУТІ ХЛОПЦІ»

ІНТЕР ІНТЕР 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.50 Новини 07.15, 07.35, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом» 09.20, 12.25 Т/с «Закохані жінки» 14.30 «Судові справи» 15.15, 16.15 «Чекай на мене» 18.10, 19.00 «Стосується кожного» 20.00 «Подобиці» 21.00, 04.10 Т/с «Дурна кров» 23.00 Т/с «Анушка» 01.05 Х/Ф «АВАРІЯ» 02.45 Т/с «Коли на південь відлетять журавлі»

ICTV 06.00, 19.20 Надзвичайні новини 06.45 Факти тижня 08.45, 12.45, 15.45 Факти 09.15 Дивитись усім! 10.00 Труба містера Сосиски 11.00, 13.20 Х/Ф «СУДДА ДРЕДД» 13.35, 16.10 Х/Ф «РІДКІ ЗД» 16.20 Х/Ф «РОБОКОП» 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.20 Дістало! 21.25 Свобода слова 00.20 Х/Ф «СУДДА ДРЕДД ЗД» 02.10 Секретний фронт 03.45 Т/с «Революція»

СТБ 06.05, 16.00 «Все буде добре!» 07.55 «Все буде смачно!» 08.50, 18.30 «За живе!» 10.00 «Зіркове життя. 10 способів схуднути» 10.55 «Битва екстрасенсів 15» 13.10 «Україна має талант!-2» 18.00, 22.00 Вікна-Новини 19.55 «Хата на тата» 22.35 «Детектор брехні 7» 23.35 «Один за всіх» 01.00 Х/Ф «АД'ЮТАНТ ЙОГО ПРЕВОСХОДИТЕЛЬСТВА» 03.55 Нічний ефір

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.50, 07.15, 08.15 Ранок з Україною 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 01.50, 05.15 Події 09.15, 03.45 Зірковий шлях 10.50, 19.45, 02.45 «Говорить Україна» 12.00 Реальна містика 13.00 Х/Ф «ГОТЕЛЬ ДЛЯ ПОПЕЛЮШКИ» 15.30 Т/с «Загальна терапія 2» 18.00, 04.30 Т/с «Клан ювелірів. Зрада» 21.00 Т/с «Переїзд» 23.00 Події дня 23.30 Х/Ф «ЦАР СКОРПІОНІВ 3: КНИГА МЕРТВИХ»

ВІТРОК 27 ЖОВТНЯ

UA: Перший ПЕРШИЙ 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 01.30, 05.10 Новини 06.10, 07.10 АгроЕра 06.20, 08.25, 00.25 Від першої особи 06.45, 07.15, 08.15 Спорт 06.55, 08.40 Ескулап 07.25, 23.25 На слуху 08.35 Паспортний сервіс 08.45 Корисні поради 09.00, 05.45 Вічне 09.20, 18.55 Про головне 10.45, 01.45 Д/ф 12.00 Уряд на зв'язку з

громадянами 12.25 Дорогі депутати 13.15, 18.05, 05.00 Час-Ч 13.40 Т/с «Естонська РСР» 14.45 Казки Лірника Сашка 14.55 М/с «Друзі-янголи» 15.10 Хочу бути 15.50 Як це? 16.20 Фольк-music 17.30 Богатирські ігри 18.15, 01.20 Новини. Світ 19.30 ДебатиPRO 21.30, 05.35 Новини. Спорт 21.45, 22.40 3 перших вуст 21.50 Війна і мир 23.00, 00.00, 01.00 Підсумки 02.15 Т/с «Минають дні, минають роки»

1+1 06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 23.15, 03.15 «ТСН» 06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.35, 08.35 «Маша і ведмідь» 1 09.30 «Чотири весілля - 2» 10.45 «Міняю жінку - 9» 12.20, 21.00 Т/с «Між нами, дівчатами» 13.20 «Ворожка» 14.00 «Сліпа» 14.40 «Сімейні мелодрами - 6» 15.40 «Клініка» 17.15 Т/с «Заборонене кохання» 20.30 «Чистопевс» 22.00 «Світ навиворіт 6» 00.00 Х/Ф «КРУТІ ХЛОПЦІ» 01.40 Х/Ф «КОКОКО»

ІНТЕР ІНТЕР 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.40 Новини 07.15, 07.35, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом» 09.20, 23.00 Т/с «Анушка» 11.25, 12.25 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 13.55, 14.20, 16.15 «Судові справи» 18.00, 19.00 «Стосується кожного» 21.00, 04.05 Т/с «Дурна кров» 01.05 Х/Ф «ТОЙ, ЩО ХУДНЕ» 02.40 Т/с «Коли на південь відлетять журавлі»

ICTV 06.05, 08.45, 12.45, 15.45 Факти 06.30 Ранок у великому місті 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 10.05, 20.20 Громадянська оборона 11.05, 13.20 Х/Ф «ПРИБРАТИ КАРТЕРА» 13.45 Т/с «Код Костянтина» 14.45 Т/с «Слідчі» 15.25, 16.20 Патруль 16.45, 22.35 Т/с «Відділ 44» 18.45, 21.05 Факти. Вечір 21.25 Т/с «Нюхач-2» 23.35 Т/с «Морська поліція. Спецвідділ» 03.50 Т/с «Революція»

СТБ 05.50, 18.00, 22.00 Вікна-Новини 06.25, 16.00 «Все буде добре!» 08.15 «Все буде смачно!» 09.10, 18.30 «За живе!» 10.20 «Зіркове життя. Як виховати трансвестита» 11.15 «Битва екстрасенсів» 12.50 «Україна має талант!-2» 19.55, 22.45 «Кохана, ми вбиваємо дітей» 00.05 «Один за всіх» 01.05 Х/Ф «АД'ЮТАНТ ЙОГО ПРЕВОСХОДИТЕЛЬСТВА» 04.00 Нічний ефір

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.00, 15.30 Т/с «Загальна терапія 2» 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 03.15, 05.15 Події 07.15, 08.15 Ранок з Україною 09.15, 04.00 Зірковий шлях 10.50, 19.45 «Говорить Україна» 12.00 Реальна містика 13.00, 21.00 Т/с «Переїзд» 18.00, 04.30 Т/с «Клан ювелірів. Зрада» 23.00 Події дня 23.30 Т/с «С.С.I.: Місце злочину Маямі» 01.15 Х/Ф «ЦАР СКОРПІОНІВ 3: КНИГА МЕРТВИХ»

СЕРЕДА 28 ЖОВТНЯ

UA: Перший ПЕРШИЙ 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 01.30, 05.10 Новини 06.55, 08.40 Ескулап 07.25 Ера будівництва 07.30, 23.25 На слуху 08.35 Паспортний сервіс 08.45 Корисні поради 09.00, 05.45 Вічне 09.20, 18.55 Про головне 09.50 ДебатиPRO 11.25 «Prime-time» з Мирославою Гонгадзе 12.00 Засідання Кабінету Міністрів України 13.15, 18.05, 05.00 Час-Ч

13.40 Т/с «Естонська РСР» 14.45 Казки Лірника Сашка 14.55 М/с «Друзі-янголи» 15.10 Як це? 15.55 Музичне турне 17.10 Спецпроект «Розсекречена історія: Україна в Другій світовій» 18.15, 01.20 Новини. Світ 19.40 Т/с «Білявка» 20.30 Вересень 21.30, 05.35 Новини. Спорт 21.45, 22.40 3 перших вуст 21.50, 01.45 Слідство. Інфо 22.40 Мегалот 23.00, 00.00, 01.00 Підсумки 02.15 Уряд на зв'язку з громадянами

1+1 06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 19.30, 23.15, 03.10 «ТСН» 06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10 «Сніданок з 1+1» 09.30 «Чотири весілля - 3» 10.45 «Міняю жінку - 9» 12.20, 21.00 Т/с «Між нами, дівчатами» 13.20 «Ворожка» 14.00 «Сліпа» 14.40 «Сімейні мелодрами - 6» 15.40 «Клініка» 17.15 Т/с «Заборонене кохання» 20.30 «Чистопевс» 22.00 «Життя без обману» 00.00 Х/Ф «КОКОКО» 01.40 Х/Ф «ВІЙНА ОРКІВ» 03.40 «Супергерої»

ІНТЕР ІНТЕР 07.00, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.40 Новини 07.15, 07.35, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом» 09.20, 23.00 Т/с «Анушка» 11.25, 12.25 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 13.55, 14.20, 16.15 «Судові справи» 18.00, 19.00 «Стосується кожного» 21.00 Т/с «Дурна кров» 01.05 Х/Ф «У ПАСТЦІ ЧАСУ» 02.55 Д/с «Україна: забута історія» 03.40 Д/с «Великі українці»

ICTV 06.05, 08.45, 12.45, 15.45 Факти 06.30 Ранок у великому місті 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 09.55 Громадянська оборона 10.55, 13.20 Х/Ф «ГОНЩИК» 13.45 Т/с «Код Костянтина» 14.45 Т/с «Слідчі» 15.25, 16.20 Патруль. Самооборона 18.00, 19.00 Т/с «Відділ 44» 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.20 Секретний фронт 21.25 Т/с «Нюхач-2» 23.25 Т/с «Морська поліція. Спецвідділ» 03.55 Т/с «Ганнібал»

СТБ 05.40, 18.00, 22.00 Вікна-Новини 06.15, 16.00 «Все буде добре!» 08.05 «Все буде смачно!» 09.00, 18.30 «За живе!» 10.15 «Зіркове життя. Тато на підборах» 12.05 «Битва екстрасенсів» 13.40 «Національне талант-шоу «Танцюють всі!» 19.55, 22.45 «МастерШеф - 5» 01.40 «Один за всіх» 02.45 Х/Ф «АД'ЮТАНТ ЙОГО ПРЕВОСХОДИТЕЛЬСТВА» 04.10 Нічний ефір

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.00, 15.30 Т/с «Загальна терапія 2» 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 01.20, 05.15 Події 07.15, 08.15 Ранок з Україною 09.15, 03.45 Зірковий шлях 10.50, 19.45 «Говорить Україна» 12.00 Реальна містика 13.00, 21.00 Т/с «Переїзд» 18.00, 04.30 Т/с «Клан ювелірів. Зрада» 23.00 Події дня 23.30 Т/с «С.С.I.: Місце злочину Маямі»

ЧЕТВЕР 29 ЖОВТНЯ

UA: Перший ПЕРШИЙ 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 05.10 Новини 06.55, 08.40 Ескулап 07.25 Тепло. Уа 07.40, 23.25 На слуху 08.35 Паспортний сервіс 08.45 Корисні поради 09.00, 05.45 Вічне 09.20, 18.55 Про головне 09.55 Війна і мир 10.45 Вікно в Америку 11.05 Ексклюзивне інтерв'ю Голови Національного банку України Валерія Гонтаревої 11.55 Вересень 12.20 Слідство. Інфо 13.15, 18.05, 05.00 Час-Ч

13.40 Т/с «Естонська РСР» 14.45 Казки Лірника Сашка 14.55 М/с «Друзі-янголи» 15.10 Хто в домі хазяїн? 15.55, 01.45 Надвечір'я. Доли 16.50 Світло 17.35 Книга іа 18.15, 01.20 Новини. Світ 19.40 Т/с «Білявка» 20.30 «Prime-time» з Мирославою Гонгадзе 21.30, 05.35 Новини. Спорт 21.45, 22.30 3 перших вуст 21.50 «Схеми» з Наталією Седлецькою 23.00, 00.00, 01.00 Підсумки 02.35 Д/ф 02.55 Т/с «Минають дні, минають роки»

1+1 06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 19.30, 23.15, 03.25 «ТСН» 06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.35, 08.35 «Маша і ведмідь» 1 09.30 «Чотири весілля - 3» 10.45 «Міняю жінку - 9» 12.20, 21.00 Т/с «Між нами, дівчатами» 13.20 «Ворожка» 14.00 «Сліпа» 14.40 «Сімейні мелодрами - 6» 15.40 «Клініка» 17.15 Т/с «Заборонене кохання» 20.30 «Чистопевс» 22.00, 23.30 «Право на владу» 00.20 Х/Ф «ВІЙНА ОРКІВ» 02.05 Х/Ф «ПОМІЖ»

ІНТЕР ІНТЕР 05.40, 20.00 «Подобиці» 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.40 Новини 07.15, 07.35, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом» 09.20, 23.00 Т/с «Анушка» 11.25, 12.25 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 13.55, 14.20, 16.15 «Судові справи» 18.00, 19.00 «Стосується кожного» 21.00 Т/с «Дурна кров» 01.05 Х/Ф «ЛУЧША ЗАЩИТА» 02.45 Д/с «Україна: забута історія» 04.05 Т/с «Дурна кров»

ICTV 06.05, 08.45, 12.45, 15.45 Факти 06.30 Ранок у великому місті 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 10.00 Громадянська оборона 11.05, 13.20 Х/Ф «СКЕЛЕЛАЗ» 13.45 Т/с «Код Костянтина» 14.45 Т/с «Слідчі» 15.25, 16.20 Патруль. Самооборона 16.50, 22.30 Т/с «Відділ 44» 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.20 Інсайдер 21.25 Т/с «Нюхач-2» 23.30 Т/с «Морська поліція. Спецвідділ» 03.30 Т/с «Ганнібал»

СТБ 05.25, 18.00, 22.00 Вікна-Новини 06.00, 16.00 «Все буде добре!» 07.50 «Все буде смачно!» 08.50, 18.30 «За живе!» 10.00 «Зіркове життя. Залишені дитьми» 12.00 «Битва екстрасенсів» 13.20 «Національне талант-шоу «Танцюють всі!» 19.55, 22.45 «Зважені та щасливі - 5» 00.45 «Один за всіх» 01.40 Х/Ф «ШАЛЕНИЙ ДЕНЬ» 02.50 Нічний ефір

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.00, 15.30 Т/с «Загальна терапія 2» 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 01.20, 05.15 Події 07.15, 08.15 Ранок з Україною 09.15, 03.45 Зірковий шлях 10.50, 19.45 «Говорить Україна» 12.00 Реальна містика 13.00, 21.00 Т/с «Переїзд» 18.00, 04.30 Т/с «Клан ювелірів. Зрада» 23.00 Події дня 23.30, 02.15 Т/с «С.С.I.: Місце злочину Маямі»

П'ЯТНИЦЯ 30 ЖОВТНЯ

UA: Перший ПЕРШИЙ 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 01.30, 05.10 Новини 07.25 Ера будівництва 07.35 На слуху 08.35 Паспортний сервіс 08.45 Корисні поради 09.00, 05.45 Вічне 09.20, 18.55 Про головне 09.55 Війна і мир 10.45 Вікно в Америку 11.05 Ексклюзивне інтерв'ю Голови Національного банку України Валерія Гонтаревої 11.55 Вересень 12.20 Слідство. Інфо 13.15, 18.05, 05.00 Час-Ч

15.10 Школа Мері Поплінс 15.50 Спогади 16.15 Театральні сезони 16.50 Віра. Надія. Любов 17.45 Чоловічий клуб 18.15, 01.20 Новини. Світ 19.40 Т/с «Білявка» 20.30 «План на завтра» з Анастасією Рінгіс 21.30, 05.35 Новини. Спорт 21.45 3 перших вуст 21.50 Перша студія. Спецпроект до Міжнародного Дня політв'язня 23.00, 00.00, 01.00 Підсумки 23.20 Вертикаль влади 01.45 Музичне турне 03.00 Т/с «Минають дні, минають роки»

1+1 06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30 «ТСН» 06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.35, 08.35 «Маша і ведмідь» 1 09.30 «Чотири весілля - 3» 10.45 «Міняю жінку - 9» 12.20 Т/с «Між нами, дівчатами» 13.20 «Ворожка» 14.00 «Сліпа» 14.40 «Сімейні мелодрами - 6» 15.40 «Клініка» 17.15 Т/с «Заборонене кохання» 20.20 «Вечірній Київ 2015» 23.30 Х/Ф «ЧОРНИЙ ДРІЗД» 02.15 Х/Ф «ПОМІЖ» 05.05 Х/Ф «ФЛОМЕНА»

ІНТЕР ІНТЕР 05.40, 20.00 «Подобиці» 07.00, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.40 Новини 07.15, 07.35, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом» 09.20 Т/с «Анушка» 11.25, 12.25 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 13.55, 14.20, 16.15 «Судові справи» 16.25 «Сімейний суд» 18.00 «Стосується кожного» 21.00 «Чорне дзеркало» 23.30 Х/Ф «ВІГНАНЕЦЬ» 02.15 Х/Ф «ПОДРОБИЦІ» 03.00 Т/с «Правдива історія про Червоні вітрила»

ICTV 06.05, 08.45, 12.45, 15.45 Факти 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 10.00 Громадянська оборона 11.00, 13.20 Х/Ф «ОХОРОНЕЦЬ» 13.45 Т/с «Код Костянтина» 14.45 Т/с «Слідчі» 15.25, 16.25 Патруль. Самооборона 16.50 Т/с «Відділ 44» 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.20 Антисомбі 21.25 Т/с «Нюхач-2» 22.30 Що по телеку? 23.25 Т/с «Морська поліція. Спецвідділ» 02.40 Секретний фронт 03.30 Т/с «Ганнібал»

СТБ 05.45 Х/Ф «34-Й ШВИДКИЙ» 07.15 «Зіркове життя. Діти розлучень» 08.15 «Зіркове життя. Жіночі слабкості чоловіків» 09.10 Х/Ф «ПОДАРУЙ МЕНІ ЖИТТЯ» 18.00, 22.00 Вікна-Новини 18.30, 00.20 Т/с «Коли ми вдома» 19.55, 22.45 «Національне талант-шоу «Танцюють всі!»-8» 03.10 Нічний ефір

УКРАЇНА УКРАЇНА 06.00, 15.30, 05.20 Т/с «Загальна терапія 2» 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 01.20, 04.35 Події 07.15, 08.15 Ранок з Україною 09.15 Зірковий шлях 10.50, 19.45 «Говорить Україна» 12.00 Реальна містика 13.00 Т/с «Переїзд» 18.00, 03.45 Т/с «Клан ювелірів. Зрада» 21.00 Х/Ф «3 ЧИСТОГО АРКУША» 23.00 Події дня 23.30, 02.15 Т/с «С.С.I.: Місце злочину Маямі»

СУБОТА 31 ЖОВТНЯ

UA: Перший ПЕРШИЙ 06.00, 07.00 Підсумки 06.25 У просторі буття 07.50 Вертикаль влади 08.20 Агробера. Підсумки 08.35 Гумористичний клуб «Золотий гусак» 09.15 М/с «Друзі-янголи» 09.40 Хочу бути 10.00 Зроблено в Європі 10.30 Книга іа 10.55, 19.35, 02.25 Д/ф 11.45 Світло 12.25 Український корт 12.55 Баскетбол. Чемпіонат України. «Динамо» - «Інфі-

Баскет» 15.15 Богатирські ігри 16.20 Чоловічий клуб 16.55 Хокей. Чемпіонат України. «Донбас» - «Юність» 20.30 На пам'ять 21.00, 05.35 Новини 21.30 Прем'єра. Поліція 22.20 Інша музика з Олексієм Коганом 22.40 Мегалот 23.00 День Янгола 00.05 Від першої особи. Підсумки 01.20 Музичне турне 02.55 Т/с «Минають дні, минають роки»

1+1 06.50, 04.40 «Смачна хімія. Середовище перебування» 07.45 «Гроші» 09.00 «Світське життя» 10.00, 19.30 «ТСН» 11.00 «Маша і ведмідь» 1 14.20 «Світ навиворіт 6» 16.30, 21.15 «Вечірній квартал 2015» 18.30 «Розмішки коміка» 20.15 «Українські сенсації» 23.15 «Що? Де? Коли? 2015» 00.30, 03.15 Х/Ф «ОСТАННЯ ЛЮДИНА НА ЗЕМЛІ» 02.20 «Шість кадрів»

ІНТЕР ІНТЕР 06.00, 20.00, 04.05 «Подобиці» 07.20 «Жди мене. Україна» 08.40 «Школа лікаря Комаровського» 09.30 Х/Ф «ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ ЗМІНЮЄ ПРОФЕСІЮ» 11.25 Програма «Кохання з першого погляду» 12.25 Т/с «Зозуля» 16.15 Х/Ф «СУСІДИ ЗА РОЗЛУЧЕННЯМ» 18.10, 20.30 Х/Ф «Я БУДУ ЧЕКАТИ ТЕБЕ ЗАВЖДИ» 22.20 Т/с «Ангел в серці» 02.25 Х/Ф «ЗВУКИ ШУМУ» 04.35 Х/Ф «СТЕЖКИ-ДОРІЖКИ»

ICTV 07.15 Провокатор 09.05, 03.35 Секретний фронт 10.05 Антисомбі 11.00 Дістало! 12.00, 13.00 Громадянська оборона 13.10 Інсайдер 14.10 Т/с «Нюхач-2» 18.45 Факти. Вечір 19.20 Надзвичайні новини. Підсумки 20.05 Х/Ф «ТАКСІ-2» 21.55 Х/Ф «ТАКСІ-3» 23.40 Х/Ф «РОРЕСТ ГАМП» 02.20 Х/Ф «ПРОПАЩІ ХЛОПЦІ-3. СПРАГА»

СТБ 06.10, 02.05 Х/Ф «ЦІЛКОМ ПРОПАЩИЙ» 08.00 «Караоке на Майдані» 09.00 «Все буде смачно!» 10.05 «Хата на тата» 12.05 Т/с «Коли ми вдома» 14.55 «Зважені та щасливі - 5» 19.00 «Х-Фактор - 6» 22.45 «Національне талант-шоу «Танцюють всі!»-8» 03.55 Нічний ефір

УКРАЇНА УКРАЇНА 07.00, 15.00, 19.00, 02.00, 04.20 Події 07.15 Т/с «Загальна терапія 2» 08.50, 01.00 Відверто з Машею Єфросініною 10.00 Зірковий шлях. Субота 11.00 Х/Ф «3 ЧИСТОГО АРКУША» 13.00, 15.20 Т/с «Замок на піску» 17.10, 19.40 Т/с «Мое нове життя» 21.50 Х/Ф «ГОТЕЛЬ ДЛЯ ПОПЕЛЮШКИ» 00.00 Зірковий шлях 02.50 Т/с «С.С.I.: Місце злочину Маямі»

Х КІНОВІДГУК

«МЕНЕ ЗВУТЬ КХАН І Я НЕ ТЕРОРИСТ»

Тетяна ГРИШИНА

Тема співжиття різних культур, релігій та життєвих поглядів нині набуває нового піднесення. Біженці з Сирії, протести проти переселенців зі сходу – усе це топ-теми сильних цього світу та впливових ЗМІ. Особливого смаку тема набуває в контексті виборів у Сполучених Штатах Америки, де один із головних кандидатів – бізнесмен Дональд Трамп – дозволяє собі вельми гучні й навіть часто зневажливі відгуки щодо іммігрантів. І цю тему, не надто заглиблюючись у її коріння, підхоплюють прості громадяни. Так народжується ксенофобія, ненависть, конфлікт, розкол. До чого це все може призвести, демонструє індійський фільм «Мене звать Кхан» режисера Карана Джохара.

За сюжетом, мусульманин із Індії Різван Кхан услід за своїм старшим братом переїздить до Сан-Франциско. Різван – добрий і чуйний чоловік, має золоті руки та велике серце. Втім не лише цим він особливий. Чоловік страждає на синдром Аспергера і через хворобу не може обманювати, не переносить різкі звуки, кольори. Він – безпосередній, неначе дитина, і часто такий безпорадний у світі хмарочосів. Втім доля усміхається Різвану. Він знаходить роботу та закохується у чарівну Мандіру, яка розлучена та виховує сина. Їхні стосунки – чоловіка і дружини,

вітчима та пасинка – складаються якнайкраще. З хлопчиком вони – ліпші друзі, а з дружиною – ласкаві та вірні закохані. Втім усе змінюється в одну мить – 11 вересня 2001 року, коли терористи скеровують літак у вежі-близнюки в Нью-Йорку та вбивають сотні американців. Тоді у США ставлення до мусульман різко погіршується. Американці дають волю агресії і уособлюють у кожному мусульманинові ворога – терориста. Син Мандіри стає жертвою такої агресії. Його забивають до смерті через вітчима-мусульманина.

Сповнена болем мати проклинає весь світ навколо і в першу чергу – Різвана, адже, на її думку, саме через нього, через його релігію вона втратила найдорожче, що мала. Вона виганяє його з дому і обіцяє випустити назад лише тоді, коли кожен американець, аж до президента, почує слова Різвана, що він – не терорист. Головний герой вирушає в самотню подорож, де на нього чекає ціла низка пригод, небезпек, надій та розчарувань. Це кіно про людські упереження, які автори розбивають один за одним. Спочатку глядач закохується в аутиста, в його щирість

та доброту. Захворювання вже не здається вадою, а радше – особливістю. Потім він закохується в мусульманина за його переконання і віру. Глядач розуміє, що віра не націлена знищувати чи підкорювати, а прославляє любов. А вже в руках маніпуляторів стає нищівною зброєю. Зрештою, глядач закохується просто в Людину, яка вміє жертвувати собою, допомагати ближньому, бути по-дитячому безпосередньою і щиро любити.

Звісно, не був би це Бомбей, якби стрічка не була приперчена перегинями і навіть деякою неправдоподібністю, втім, мабуть, у цьому є свій особливий смак.

«Моя мама мені завжди говорила, що є люди, які роблять добро, і є люди, які чинять зло», – каже Кхан. Оце, мабуть, і є головна характеристика людини. І не важливо, який у неї колір шкіри, у кого вона вірить чи ні, де народилася чи як вбрана. Добро чи зло – ось головний показник людини. І хотілося б, аби добра було більше. Стрічка «Мене звать Кхан» створена саме для цього.

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«СВІТ ДОРОСЛИХ» (США, 2015)

Режисер: Скотт Коффі

Фільмографія Емми Робертс, за яку я взявся на початку року, впевнено вичерпується. До списку я не включив серіали, з ними в мене стосунки складаються дуже по-різному. Між тим, ще одна молодіжна драма, в яких останні роки все частіше фігурує Емма, лишила по собі дуже приємний післясмак, хоча і кинула глядачів на фінальних титрах на роздоріжжі. Історія школярки, яка прагне понад усе в житті реалізуватися як поет, сліпо вірячи у свій талант та покликання. Знайомство героїні з визнаним поетом (Джон К'юсак) змушує її трохи по-іншому поглянути на реальний стан речей і свій персональний життєвий шлях до успіху. Неабияк роль у внутрішніх трансформаціях героїні відіграє і тусовка в магазині для дорослих, де та влаштується на тимчасову роботу... Обіймати і обіймати. Емму! А фільм дивитися. Тим, хто має схильність до такої юнацько-соціальної драматики.

«КОНТРОЛЬ НАД ГНІВОМ» (США, 2003)

Режисер: Пітер Сігел
25-мільйонна (я про бюджет!) притча-комедія Сігела із Сандлером та Ніколсоном в головних ролях дивним чином пролетіла повз мене, потрапивши випадково на очі лише у 2015-му. Гарний стьоб над модними в Америці психоаналітиками, менеджерами середньої ланки, невпевненими задротами та вбогим офісним планктоном. Історія клерка, який за дивним збігом обставин опиняється на лаві підсудних за зірваний політ літака і змушений пройти курс лікування у відповідного спеціаліста... Калейдоскоп цілком непередбачуваних та алогічних подій ставить з ніг на голову життя головного героя, провокуючи його до якісних внутрішніх змін. Гарна роль спокусника Ніколсона, який у 2000-х не так і часто з'являвся в кіно. Рекомендую!

«ЗЕМЛЯ ХО» (Ісландія, США, 2014)

Режисер: Аарон Кау, Марта Стефенс

Досить специфічне, але все ж оригінальне кіно про двох пенсіонерів-американців, які вирішують на старості літ відвідати Ісландію... Смерть дружини одного героя, розлучення іншого – і парочці дідів випадає чи не остання нагода в житті відчувати себе на правду молодими. Мандрівка і атмосфера Ісландії сприяють: нові знайомства, трава, філософські розмови про сенс життя й навколо того – і глядачам гарантовані 95 хвилин розміреного релаксу без яскравих кольорів, різких рухів та звуків. Для тих, чия душа заточена під подібний кінематограф, стрічка може стати справжньою знахідкою.

«ОСТАННІ ЛИЦАРІ» (Чехія, Південна Корея, 2014)

Режисер: Кузуакі Кірія

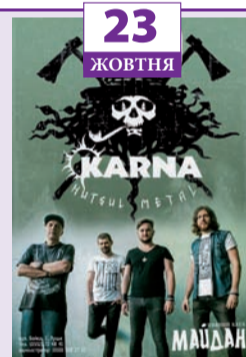
Один із найслабших фільмів Моргана Фрімена... Навіщо взагалі?! Майже фентезі з відверто надуманим, неймовірно затягнутим, драматично непереконливим і нудним кострубатим сюжетом. Рідко про які фільми доводиться говорити подібне, але не можу не задатися питанням – що витвір Кірія робив на великих екранах наших кінотеатрів?.. Загадка, яка своїм масштабом перевищує буквально все, що зробили автори «лицарів». Не раджу. Краще б показали третій «Американський піриг». Ха-ха!

Х АФІША ГУРТ «KARNA» «БОМБИТИМЕ» ЛУЦЬК

23 жовтня в рамках туру містами України до Луцька завітає івано-франківський гурт «Karna». Команда презентує свій новий міні-альбом «Бомба». Музиканти обіцяють зіграти великий сольний концерт у пивному клубі «Майдан».

«Karna» родом з Івано-Франківська. Гурт створили ще у 1997 році. Він виступає у стилі «український альтернатив-ню метал». Перший свій альбом бенд випустив у 2003 році під назвою «Летимо». Ціна квитків у передпродажу становить 50 гривень, а в день концерту – 70 гривень.

Х АФІША 3 ГУРТОМ «FREEDOM» – ТАНЦІ ДО РАНКУ

У Луцьку в Палаці культури міста відбудеться концерт-презентація нового альбому гурту «Freedom» «Dancing all night». Дійство заплановане на 24 жовтня, початок о 18:30.

«Ми просто робимо хорошу музику: якісну та драйвову з потужним саундом», – кажуть музиканти.

«Freedom Rock Band» розпочав діяльність у 2012 році як кавер-гурт на світові хіти таких бендів, як «Led Zeppelin», «Deep Purple», «Whitesnake» тощо. Однак згодом хлопці вирішили записувати власний матеріал. У результаті наразі до презентації готують дебютний альбом команди, а також заплановано серію концертів по Україні. Команда грає живу та драйвову музику в стилі «hard blues».

Вхід на концерт вільний.

Х ВІЛЬНА БОРТЬБА

ВОЛИНЯНКИ ТРИУМФУВАЛИ В ХМЕЛЬНИЦЬКОМУ

У Хмельницькому вперше відбувся Міжнародний турнір із жіночої спортивної боротьби пам'яті заслуженого тренера України Володимира Стадника. Учасниками цих змагань стали найсильніші спортсменки України, Польщі, Румунії та Азербайджану. Загалом на турнір прибуло близько ста учасниць. Серед них змагалися і волинські спортсменки.

Вихованка івано-Франківської школи боротьби (Заслужений тренер України Іван Палій) Катерина Жидачевська у ваговій категорії 60 кілограмів посіла перше місце, перемігши у фіналі чемпіонку світу та Європи серед кадетів львів'янку Ангеліну Лисак – 7:1.

Третій номер світового рейтингу у ваговій категорії 63 кілограми ковельчанка Юлія Ткач і цього разу показала високий рівень боротьби. Протягом змагань борчиня не поступилася жодним балом, а у фіналі здолала Софію Боднар зі Львова – 10:0. У цій же ваговій категорії до 63 кг волинянка Вікторія Лукінська посіла третє місце.

Цей турнір став одним з основних етапів відбору до участі в Кубку Європейських націй.

Х БАСКЕТБОЛ

Назар ТРИКУШ

У міжсезонний період вболівальники луцького «Волиньбаскета», та й вся

українська баскетбольна спільнота пильно стежили за всіма новинами федерації. Лучан цікавило, чи зіграє місцевий «Волиньбаскет» у елітному чемпіонаті країни. Дати ствердну відповідь до старту Суперліги було важко.

За кілька днів до початку нового баскетбольного року керівництво БК «Волиньбаскет» зібрало прес-конференцію, щоб поділитися хорошими новинами.

«Вітаю всіх луцьких любителів баскетболу з цим святом. Усі наші фанати знають, що Суперліга – це велике свято. Суперліга – це не тільки класний швидкий баскетбол, а й шум, музика, конкурси. Ми старатимемося, щоб на іграх всім було цікаво. Нехай рівень вітчизняного баскетболу суттєво впаде, та з'явився шанс в українських хлопців випробувати свої сили. Впевнений, що у кожній грі будуть запалюватися нові зіркові імена», – заявив тренер лучан Володимир Журжій.

НОВАЧКИ «ВОЛИНЬБАСКЕТА»

Перед стартом сезону «Волиньбаскет-WOG» оновив склад. Тренерський штаб зберіг кістяк команди, та змушений був підсилувати кадровий склад, щоб відповідати рівню гри суперлігової команди. Багатьох з новачків луцькі любители баскетболу знали, бо ті колись уже захищали кольори «Волиньбаскета».

Так, новим капітаном став Едуард Федчук, экс-гравець львівської «Політехнік-Галичини». Едуард є вихованцем луцького баскетболу. Крім місцевого «Волиньбаскета» та львівської команди, він ще півсезону виступав за севастопольський «Муссон». Повернувшись до Луцька, баскетболіст не приховує радощів.

«Я дуже вдячний, що отримав нагоду повернутися додому, що

ВИЩЕ НІКУДИ: «ВОЛИНЬ-БАСКЕТ» В СУПЕРЛІЗІ

зможу грати у Луцьку за свій улюблений домашній клуб. Дякую тренерам, що на мене розраховують... Не буду довго говорити, буду все показувати на майданчику», – прокоментував Федчук.

Двоє новобранців підсилили задню лінію команди. Кандидат до національної збірної, 25-річний Микола Полюляк, також перейшов з «Галичини». Разом з Федчуком вони є чудовою зв'язкою. Другим захисником став колишній гравець суперлігової команди «Ферро» Іван Тимошук.

Найдосвідченіший новачок лучан – Віктор Герасимчук. Двометровий баскетболіст провів не один сезон у різних суперлігових колективах, а також має досвід виступу в єврокубках.

«Суперліга – це великий крок для луцького баскетболу. Дякую, що повірили в мене. Мій досвід знадобиться як команді, так і тренерам. Старатимуся створити

сприятливий мікроклімат у команді», – запевнив Герасимчук.

Повернувся до Луцька центровий Михайло Нейжмак. Разом з «Волиньбаскетом» він вигравав Вищу лігу, тепер баскетболіст у складі лучан буде підкорювати суперлігові вершини.

В атакувальній ланці «хрестоносців» тепер гратимуть Денис Кошовець з БК «Запоріжжя» та Євген Коряков.

СЕЗОН РОЗПОЧАЛИ З ПОРАЗКИ

«Динамо» – «Волиньбаскет-WOG» – 71:45 (11:9, 17:12, 24:13, 19:11)

Свій перший матч у елітному дивізіоні вітчизняного баскетболу «хрестоносці» зіграли в головному спортивному залі України – київському Палаці спорту. А для киян ця гра стала взагалі першою в історії клубу. Попри те, що «Динамо» –

команда нова, саме вона вважалася фаворитом матчу.

Розпочали поєдинок обидві команди невпевнено. У середині стартової чверті луцькі баскетболісти вели в рахунку (9:5), та перша чверть залишилася за господарями – 11:9. Ще до великої перерви відбив киян був не такий великий – 28:21. Після цього підопічні Володимира Рижова лише додавали. Після третьої 10-хвилини відставання лучан зросло до 18 очок – 52:34. Через велику кількість втрат (19 за поєдинок) наші баскетболісти ніяк не могли скоротити різницю. У підсумку – заслужена перемога «Динамо» із рахунком 71:45.

«Ми вперше у Суперлізі, трошки забракло досвіду. У нас багато втрат – 19 проти 9 у «Динамо». Вважаю, що це є результатом того, що ми не могли у міжсезонні провести спаринги з сильними суперниками. Після цієї гри знову розставимо акценти. Заново доведеться будувати напад на тренуваннях. Та я переконаний, з кожним матчем наша гра має покращуватися», – запевнив головний тренер БК «Волиньбаскет» Дмитро Чайковський.

«План на гру виконали тільки на 60 відсотків. Ми не проводили звичних передсезонних зборів, як інші команди, але у нас є взаємодія, є комбінації. Та нам потрібен ще час, щоб усе працювало, як годинник», – сказав тренер киян Леонід Іватін.

Найкращим гравцем матчу став киянин Максим Пустодзюнов. Форвард записав до свого активу 24 очка, 5 підбирань, 4 перехоплення, завершивши гру із рейтингом ефективності 27. У лучан найкращим гравцем став Микола Полюляк з рейтингом ефективності 12. У його активі – 14 очок, 8 підбирань та одне перехоплення.

Наступну гру волиняни також проведуть у Києві, та вже проти БК «ІНФІЗ-Баскет». Матч відбудеться 30 жовтня.

Х ВОЛЕЙБОЛ

Назар ТРИКУШ

Новий спортивний рік луцька волейбольна команда розпочала черговим курсом на омолодження складу. Через падіння рівня вітчизняного волейболу багато гравців покидають національний чемпіонат. Низки спортсменів у новому сезоні не дорахується й головний тренер волинянок Богуслав Галицький. Та поки за плечима клубу є спортивна школа, кадрових проблем не має виникати. Правда, доведеться зачекати з результатами.

НАШІ ВСЮДИ

Після дворічної перерви у волейбол повернулися экс-гравці «Континіум-Волинь-Університету» зіркового складу 2012 року – Інна Молодцова та Анна Довгополок.

Молодцова-старша підписала контракт з п'ятиразовим чемпіоном України южненським «Хіміком». Після народження сина Інна починає набирати форму.

«Спочатку було важко увійти в форму, були нюанси. Зараз трохи краще, але ще не є повна готовність. Я багато років грала в Луцьку, де інша система гри. У нас не було розборів матчів, переглядів, докладних тактичних розкладів. Тому трохи важко. Деякі вимоги тренера нові для мене, багато що було незрозуміло. Зараз більш-менш розумію», – розповіла Інна.

Анна Довгополок зовсім недавно прибула в розташування запорізької «Орбіти», та вже встигла дебютувати за команду у матчі-

«КОНТИНІУМ-ВОЛИНЬ-УНІВЕРСИТЕТ»: ПРЕВ'Ю СЕЗОНУ

відповіді проти вінницького «Медуниверситету».

«Мала можливість їхати за кордон, та не вийшло поки. На мене дуже чекав тренер зі Запоріжжя Ігор Філіштинський, та і я була не проти спробувати свої сили у цій доволі сильній команді. Мені імпонує стиль гри «Орбіти», стараюся втягуватись. Порівняно з Луцьком, тут інша схема гри, тут все на швидкості. Нетерпеливо чекаю грудневого виїзного туру до Луцька. Цікаво буде зіграти проти своєї колишньої команди», – сказала Анна.

Минулорічний капітан лучанок Анна Житовоз та гравець другої зони Юлія Козачук вирішили продовжити кар'єру у вінницькому «Медуниверситеті». Головний тренер подоланок Юлія Якушева одразу довірила дівчатам місце в основі.

«Акліматизація пройшла добре. Дисконфорту жодного не було. Волейбол всюди однаковий, та у кожній команді є свій стиль гри. Кожна команда вирізняється своїм ставленням до роботи, своїми пріоритетами. Будемо старатися показувати ре-

зультативну і якісну гру», – запевнили дівчата.

Юлія Молодцова зараз перебуває на перегляді в одній з команд польської Екстраліги.

Найдалі грати волейбол поїхала Анна Степанюк. Її зірка засвітилася після Універсиади в Південній Кореї, де збірна України сенсаційно завоювала срібні нагороди. Степанюк змінила не тільки клуб, а й чемпіонат. Її нова команда – минулорічний срібний призер азербайджанської Суперліги ВК «Азербайол».

«Моя нова команда зібрана з представників багатьох країн! Є дівчата з Америки, Таїланду, Німеччини, Росії, Азербайджану... Атмосфера у команді дуже чудова! Всі дівчата хороші та професійні гравці. З нами працює дуже багато тренерів у різних напрямках. Тут до кожного гравця індивідуальний підхід та індивідуальні фітнес-програми. Мені це дуже подобається. Хочеться набратися більшого досвіду та підняти свою кваліфікацію на вищий рівень», – зізналася Степанюк.

ПОХМУРИЙ СТАРТ СЕЗОНУ

Вакантні місця у луцькому волейбольному клубі зайняли студентки та школярки. Богуслав Галицький переконаний, що за два

роки йому вдасться з цих дівчат зліпшити боєздатну команду.

«Потрібно виправлятися і грати чистіше. Ми не можемо дарувати перемогу супернику за рахунок наших помилок. Мусимо зіграти триста матчів, щоб створити команду. За два роки команда вийде на належний рівень», – пояснив головний тренер лучанок Богуслав Галицький.

А поки йде процес навчання в бойовому режимі. Перемога над чернігівським «Педуніверситетом» не врятувала волинянок від вильоту з Кубка України після програшів южненському «Хіміку» та тернопільській «Галичанці». Перший тур Суперліги не приніс нашим дівчатам жодного очка, та виграна партія у матчі-відповіді на «більшешенше» додала оптимізму. Тоді волинянки боролися за кожен м'яч, а сильні прицільні подачі відтепер можна вважати новою фішкою лучанок. Ще кращу гру підопічні Богуслава Галицького показали у товариському спарингу з градненським «Неманом-ІрГУ»: перша гра – перемога 3:0, друга – поразка, але 2:3.

На черзі другий тур Суперліги. 23-24 жовтня ВК «Континіум-Волинь-Університет» зіграє проти чернігівського «Педуніверситету-ШВСМ».

www.hroniky.com ЧИТАЙТЕ «ХРОНІКИ ЛЮБАРТА» В ІНТЕРНЕТІ

ДЕНЬ ВІДЧИНЕНИХ ДВЕРЕЙ

Андрій СЕМЕНЮК

Субота. Жінка поїхала з дітьми до сестри, а значить, нічого не предвещало біди. Я розплющив баньки, почував потилицю, подумав, чи сходити мені сьогодні на шопінг, а може, організувати гру в шахи, або відвідати картинну галерею постмодерністського мистецтва. Зрозумів, що ще після вчорашнього «тримає», і поплентав на кухню.

Вагаючись між шоколадним фондю і фуа-грою, посміявся зі знання таких могучих слів і взявся наминати вчорашні канапки. Вихідний!

І тут дзвінок у двері. Я, в чому був, посунув до дверей. Не маючи звички дивитися в «глазок», відчинив, а там:

– Доброго ранку! Він же добрий, правда?! І він разом зі мною приніс вам гарні новини! Бажаєте їх почути?..

Де ж воно таке взялося? Худе, сорочечка в клітиночку, заправлена в штани на кантику, які прикривають черевички з довгим таким начищеним носочком, що мене аж засліпило. І окулярки! На довгому носі. Я, зібравши весь словесний запас, твердо відповів:

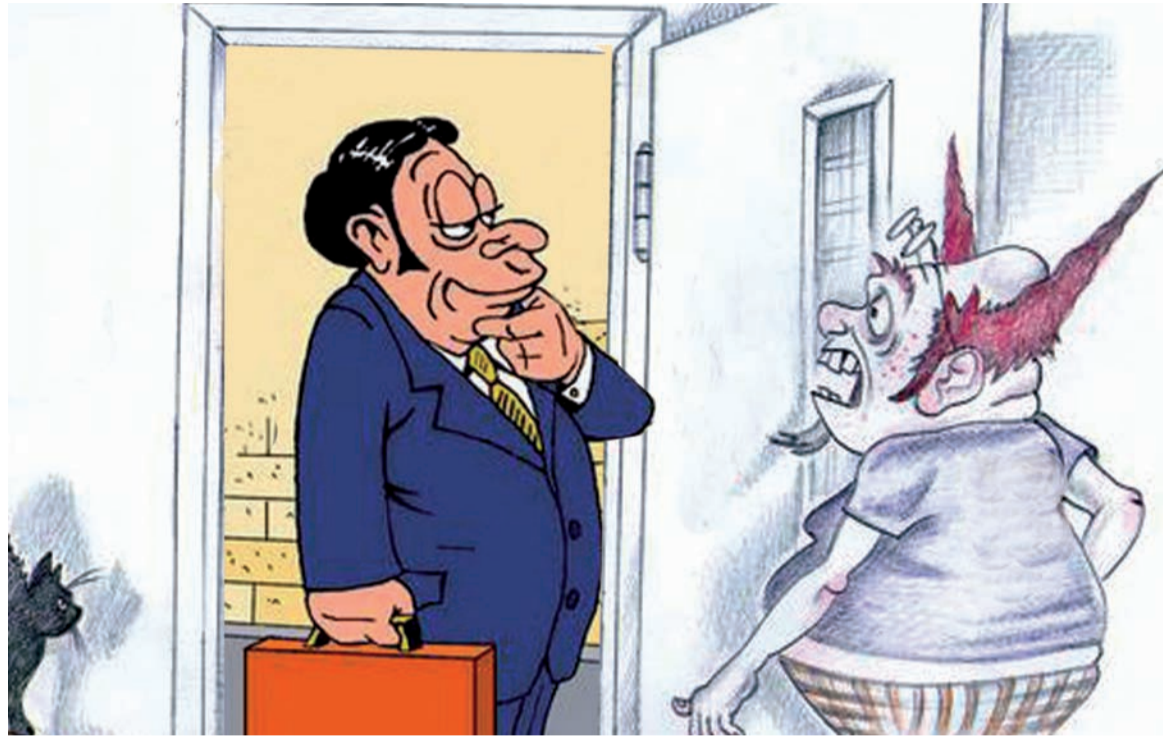
– Шо?

– Гарний, кажу вам, де...

– Шо тобі тра?

– У цей прекрасний день у нас для вас чудова новина: ви стали переможцем у лотереї міжнародної спільноти «Паверь в удачу» і виграли суперприз: ніж!

– Чувак, ти гониш?

– Я – ні, а от цей ніж жене швидше за вітер! Ним ви можете різати овочі, фрукти, чистити рибу, рубати поліна, перерізати арматуру, кришити лід і, що прекрасно, він затупиться тільки через 45 років!

Дивився я на це чудо, а воно так розпиналося, ніби саме той ніж лобзиком із алмаза випилювало, шліфувало, отримало за нього Нобелівську премію і принесло мені. Але я пам'ятав каструлю з непаленим дном, якою жінка мене ограла рік тому, бо виявляється, така каструля на базарі коштує 150 гривень, а ніяк не 600, навіть якщо в подарунок іде гребінець з детекто-

рами визначення рівня лупи. Дуже добре пам'ятав. Бо, маючи надто емоційну жінку-холерика, лежав на витяжці півтора місяця.

Тому буркнув: «Дякую, не цікаво». І гримнув дверима. Але хлопака виявився настирливим. Знову дзвінок у двері. Відкриваю.

– Але ви гляньте, який у нього дизайн! Камінці сваровські, морська сіль мертвого моря і пил з бивнів древнього мамонта роблять його унікальним. І не забувайте: 45! Він служитиме 45 років!!!

– Хлопчику, я стільки не проживу, так шо...

– Шкода! Зате ваші діти й внуки

будуть раді, що дідусь лишив їм у спадок цей унікальн... Грим!

– Ото торохтить! У них там шо, курси якісь на швидкість мови? Цей явно переможець!

Дзвінок.

Знов відчиняю. Стоїть.

– Ну, шо ше?

– Ви будете шкодувати про це все своє життя! Бо не знаєте головного: в подарунок до цього ножа, на лезі якого, до речі, вирізьблені древні руни племені майя, йде унікальний і єдиний у світі масажер для спини «Спиночух-3000» з прекрасним дизайном і зручним руків'ям, яке дозволяє дістати в

найвіддаленіші місця...

– Давай так: ти береш свої торби і йдеш, а я не буду пхати у твої найвіддаленіші місця масажер і ніж з китайськими рунами.

– Майя! Руни племені...

– Та начхати мені, шо там написано і нанесено, мені не треба ця фігня, па-па!

Двері грюкнули, але не встиг я відійти, як знов той триклятий дзвінок!

– Шо ти причепився, я не...

– 250!

– Шо 250?

– Ціна цього набору 18 000 гривень, але оскільки ви наш півторамільйонний переможець лотереї, то всього 250 гривень. За пересилку.

Дуже голосно я пояснив, куди треба йти цьому милому хлопчику, а ще голосніше спроектував шлях польоту суперножа, накритого масажером.

Грим!

Дзвонь!

– Та шо ж таке!

– Дядьку, ви, тойво, дайте хоч три гривні, бо мені на Кічкарівку треба добратися, а я вже все проїздив, а відрядні 12 гривень на сьогодні я вже витратив...

І стоїть такий, рюмсає, окулярки запотіли, носочки догори завернулись... Витягнув 12 гривень, тицьнув у руки і зачинив двері. І тільки ступив крок, як...

Дзвонь!

Відчинивши двері, щосили заволав:

– Твою ж маму, якого біса тебе принесло сьогодні?! Я ж тобі, падло, зараз ножем так боки промасажую, шо будеш летіти і зуби через недоступні місця сипатимуться, бо ти... мамо?!..

Теща приїхала!..

АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 23 – 29 ЖОВТНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)
Андрій Осіпов (11 квітня 1977 р.)
Депутат Луцькради
Рухайтесь вперед до вершин, незважаючи на чорні плями, що крапають щодня на вашу біографію. У чому сила людей, брате? Зорі наполягають на тому, що не в грошах. А ще радять розрахувати сили на наступні кілька тижнів, адже на небосхилі туманно.

ЛЕВ (24.07 – 23.08)
Володимир Пащенко (4 серпня 1972 р.)
Громадський діяч, ресторатор
Золоті часи занурення в нову сферу закінчилися, і ви, наче, Кусто, витягуватимете зі свого батискафа цінні раритети. Не здивується, якщо разом із щирим золотом прихопили із соціального дна ще кілька прокльоників та погроз.

СТРЕЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)
Тарас Яковлев (15 грудня 1981 р.)
Перший заступник міського голови Луцька
Намагайтеся справити враження розумної і начитаної людини. Якщо ви візьмете як читиво у маршрутку томик великої радянської енциклопедії, то компліменти з приводу вашої освіченості не змусять на себе довго чекати.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)
Юрій Моклиця (5 травня 1982 р.)
Помічник народного депутата
Пошуки втраченого імені вашого патрона завершаться нічим, та й допомагати йому в цьому часу катма. Вочевидь, варто розслабитися й сприйняти результат таким, яким він є. Начувайтесь, бо в останні дні перед бурею ймовірні опади у вигляді смачних «котлет».

ДІВА (24.08 – 23.09)
Олександр Товстенюк (22 вересня 1977 р.)
Голова Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк»
Зорі вважають: все, що ввижається вашим ворогам, – маячня та сон рябї кобили. Зорі також радять не відволікатися на другорядне, але «долупати сю скалу». Уже ні жар, ні холод не завадять взяти штурмом райком комсомолу.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)
Сергій Рижков (14 січня 1976 р.)
Громадський активіст
Чекайте занепаду життєвих сил і творчої енергії. Зможете інтуїтивно зрозуміти, як узгодити ваші особисті честолюбні задуми з бажаннями тих, хто вас оточує.

БЛИЗНЯТА (22.05 – 21.06)
Роман Микитюк (15 червня 1970 р.)
Депутат Волиньради
Нафталіну! Ще нафталіну! Так волатимуть про допомогу ваші кумири. Справді – чи не занадто консервативним є ваш новий костюмчик? Прикид ніби й нічогенський – усе блищить, в тюнінгу та в стразах. А погуглиш трохи – і з-під лаковок видно постолі. Сплетені.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)
Петро Шпига (30 вересня 1973 р.)
Начальник волинського УМВС
Не за горами – посадка на запасний аеродром. Слід потурбуватися про те, аби вона була м'якою. Наразі ж навколо джужина потенційно вибухових справ. Оперативна група на чолі із Чесністю та Відкритістю мусять бути напоготові.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 19.02)
Антон Сосновський (18 лютого 1982 р.)
Депутат Луцькради
Наговоритеся цього тижня – до тремору язика. Бо попліткувати про поганий характер ваших приятелів любите. З Колею ви обговорювали Васю, з Серим – Оленку, а з Григорієм Батьковичем усіх інших. Ви, до речі, й досі не зрозуміли, чому у вас весь тиждень так горять вуха?!

РАК (22.06 – 23.07)
Олександр Свирида (8 липня 1967 р.)
Депутат Волиньради
Цілеспрямованості вам не позичати, адже усі чекають від вас у ці дні дива. Зможете перестрибнути через власні помилки, якщо пригальмуєте невиправдані емоції. Допікатиме тільки оточення, в яке закинув вас крайній радикалізм. Пометаєте вила.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)
Іван Корчук (11 листопада 1958 р.)
Директор КП «Луцькводоканал»
Якби ви просто наламали дров, вас ще цілком можна було б вважати корисним членом суспільства. Але, на жаль, нині ви будете схильні бити посуд і робити інші матеріально невиправдані дурниці. Добре, якби це якийсь ефект мало, але нині слухати вас все одно ніхто не стане. Який же жорстокий цей світ...

РИБИ (20.02 – 20.03)
Вячеслав Рубльов (25 лютого 1979 р.)
Депутат Волиньради
Якомога більше часу проведете з родиною, бо заборгували їй надто багато. Навіть якщо на горизонті замаячить раптом перспектива офіційної або неофіційної корпоративної вечірки, зірки наполегливо рекомендують від неї відмовитися: на колег і партнерів ви ще надивитесь у найближчі чотири роки.